

tekty, tik kad tuos skatikus mestų tūkstančiai, šimtai tūkstančių. Bet to iškilio nematyti.

Dėlko taip yra? Dėlto turbūt, kad tautos šventyklų reikalingumo mes dar nesuprantame, neatjaučiame; dėlto turbūt, kad mes kiekvienas turime tautos reikalų supratime savotiškas šventyklas, o mūsų širdyse dar neskamba tautiškas himnas; dėlto, kad mūsų kaimai dar miega, dar gyveliuoja, kaip tas žemės augalėlis, nors juose ir klaidžioja šviesos ir tautiškojo susipratimo žaltysklės; dėlto, kad mūsų neva inteligentijs, iš tų kaimų dažniausiai kilusi, retai nešasi su savim kokius platesnius idealus, retai stengiasi suprasti, jog pati gamta, įsakydama per visuotinę evoliucijos dėsni ingimtas, kaip kuno, taip sielos, ypatybės auklėti, klesdinti, gerinti, plėsti, griežtai liepia rūpintis ir visais tautos reikalais, ir dėlto dažniausiai skubina prisiplakti prie šventimų, gyventi jų gyvenimu ir mintimis, tapti tik "žmonine" medžiaga, jei ne blogiau, kitų veiklesniųjų tautų darbams, arba, kaip šliužai, tūno savo kevaluose, sąjodami, kad gal atskriejęs iš begalio likimo dievaitis pasirūpys tautos dalykais.

O tuo tarpu tik darbe tik varge, "kovoj savo teises atitiksi", vargšė lietuviai, kaip ir kiekvienas vargšas. Ar tai taip būtų statymas Tautos Rūmų, jei kiekviena mūsų draugija taisyne ir užmaršius paskirti kiek savo ištekliaus tam reikalui, surengti tam tikslui po kokią pasikaitą, koncertą ar ką kitą?

Kad kiekvienas susipratus lietuvis atmetų tam dalykui nors vienos dienos, sakysime, vardadienio "uždabį", ir pasistengtų parinkti kiek skatiko ir tų tarpe, kurie patys dar nesupranta, negali suprasti tų dalykų; kad visi mūsų laikraščiai rinkytų tą tautiškąją mesliavą, kas numeryje primindami savims skaitytojams jų tautinę priedermę; kad semianusios tą darbą draugijos po visus stambesnius lietuvių susitelkimus paskirtų savo intelektualinius aukų rinkimui, kad išleistų kokius tam tiečia sutaisyti laisvės ar kraštyje; Visur kitur panašūs sumanymai būtų tokiu keliu vedami, pas mus gi viskas vėžio žingsniu slenka. Lenkai Gruenvaldo dovanai surinko milijonus, vokiečiai taip pat, tik mes Didį Vada ir didvyrius pagerbiame 300 muštinių, surinktų per ilgą mėnesį.

I darbą, broliai, vyrs į vyrą. Pirmyn su mokslu įstabi! Paimsimė karda, arkla, lyra. Ir eisime naują kelią.

Taip, eisime, eisime, tik kaip apatinėm girmų pusėm.

V. K.

("Viltis").

PARODAI PASIBAIGUS.

Mūsų tautiškas gyvenimas dabartiname laike panašus į pievą, kuri vos pradeda žaliuoti, kur tikėtai pradeda rodytis gražios gėlės (kvietkos), kuriai reikia daug šilumos ir lietaus. Toji šiluma, tas lietus, tai mūsų mokyklos, mūsų geros knygos, geri laikraščiai, tetai ir visoki dailės apsirėkimai. Dailė yra labai plačiai suprantamas dalykas, ir ji visuokiuose savo apsirėkimuose yra labai reikalinga, ypač gi mums lietuviams, nes mes, budami priešų ir vargų prisilgtę, apsiminkinti darbais, pažeminti šventimų, turime kilti į viršų nors savo dvasia, savo siela. Išskirti gi nieks taip negali kaip dailė.

Mūsų pievoje jau yra šiek-tiek gėlių — veikėjų, kurie, supratus dailės reikalingumą, įsteigė mūsų brangioje sostinėje — Vilniuje Dailės Draugiją. Toji Draugija, daug darbuodama ir rūpindama savo tautiečių iš miego prikelimui tarp kito ko sutaisė jau Lietuvoje 4 dailės parodas, apie kurių naudą nėra ko ir besakyti. Šmet gi ta Draugija, susitarus su rygičiais, įrengė Rygoje lietuvių parodą.

Nors lietuvių ir nelabai daug tesilankė joje, bet atsilankiusieji su prato, kiek tie Stabrauskiai, Žmuidzinavičiai, Kalpokai, Rimšos, Žikarai ir kiti padarė gero mūsų brangiai tėvynei, kiek brangių minčių išreiškė savo darbuose. Mūsų dailininkų darbuose mes matome savo senovės galybę, savo nupuolimą, savo nelaimes, vargus, viltį ateityje ir visokias brangias mums svajones, mintis.

Daug toje parodoje apsilankė sveikintieji. Sie pamatė, kad mes jau nebe nemergame; kad mes jau netie pastumdėliai, su kuriais visai galima elgtis, kad mes savo tarpe turime jau labai gražiai žydingas gėles, kurios savo kvėpėjimu gali pritraukti ir svetintauti, gali išskirti mus pačius net labai augstai. Paroda Rygoje padarė mums labai daug gero: sužadino mūsų nupuolusią dvasią, suteikė mums norą darbuotis, pridavė mums drąsos, tvirtumo, o kas svarbiausia, išskėlė lietuvių vardą kitataučių akyse. Dabar jie visai kitaip į mus žiūri. Po visus laikraščius ir tai skamba lietuvių vardas, ir tai skamba balsiai ir maloniai.

Matydami tokį didelį dailės svarbumą ir tokį mūsų Vilniškės Dailės Draugijos reikalingumą, mes, broliai, privalome visokiais būdais paturėti ir šelpiti tą Draugiją. Rašykimės į jos narius, duokime aukas, o po keletos metų, gal but, Dievas padės mums išvysti čia, Rygoje, dešimteriopai didesnę ir gražesnę mūsų parodą, o gal kada nors susilauksime Vilniuje savo muzėjaus, savo tautos dailės rūmų. Tik nesnauskime!

J.

("Rygos Garsas").

IS AMERIKOS.

KAD TAI MULAS MOKĖTŲ KALBĖT.

San Bernardino, Cal. Sugrįžo čia iš tūr vienas aukso ieškotojas Durham su šluobuojančiu mulu. Tūrinėjant priežastį šluobimo, terp kojos ir pakausto rado \$50 vertės aukso šmotelį. Bet aukso ieškotojai aukso nerado, nors jo buta, tik vietos, kur jo buta nežino, ir nežino iš kokio tūro krašto tas aukšas paėmė. Mulas gi kalbėti ne moka, tai pasakyti negali.

GAL PROTAS SUSIMAIŠĖ.

Brooklyn, N. Y. Gyvenantis čia koksai John R. De Guelph atsisaulius ar kraštyje? Visur kitur panašūs sumanymai būtų tokiu keliu vedami, pas mus gi viskas vėžio žingsniu slenka. Lenkai Gruenvaldo dovanai surinko milijonus, vokiečiai taip pat, tik mes Didį Vada ir didvyrius pagerbiame 300 muštinių, surinktų per ilgą mėnesį.

DVI KALBOS.

Valstijoje Rhode Island gyvena teip daug italijonų, kad visoki oficialūs dokumentai ten išduodami dviejose kalbose — angliskoj ir italiskoj. Matyt italijonai net už vokiečius moka geriau ginti savo prigimtos kalbos tiesas.

ATSTATYTAS NUO VIETOS POLICIJOS PERDĖTINIS.

Cleveland, O. Likosi atstatytas nuo vietos čianštis policijos perdėtinis Frederick Kohler. Jam užmetė visokius negražius darbus ir prasižengimus prieš dorą, išnaudojamą tūro privatiškiems savo reikalam.

ŽINGEIDUMAS MIRTIES PRIEŽASTIA.

Scranton, Pa. Chemišką laboratoriją D-ro Lange atsilankė čia New Yorko milijonierius Dickinson prisijūrėti D-ro Lange išradimui, kuris sakosi, bud išrado būdą nebrangius metalus paversti į sidabrą. Laboratorijoje vienok milijonierius nuo nuodingų dujų apsaigo ir sugrįžęs New Yorkan, pasimirė.

KOKI KIAUSINIAI PATENKA Į SĄLDYKLAS.

Vienas sanarys senato komisijos, tirinėjusios produktus sąldyklose, pagarsino laikraščiuose, jog sąldyklose laikomi kiaušiniai padalinoti į keturis skyrius, iš jų paženklinėti litaromis C ir D. Yra smirdinti, Nr. C kiaušinius vartoja kepejai, o D, kol sąldyklos valdžios komisijos dirina, dabar ne parduoda, bet pirmia ir tuos pardavinėjo teip kaip ir geriausius ir nuo jų ne vienas darbininkas gavo chronišką pilvo ligą.

ISVEŽĖ ITALIJONUS.

Durham, Georgia. Gubernatoriaus atsiumė čia miliciją. Kariviai suėmė 25 italijonus darbininkus, kadangi buv jie kėlė riaušes ir gaudino kasyklų urėdinkus. Suimtus italijonus atgabeno į Chicagą. Čia juos mano paleisti, bet jie negali grįžti į kasyklas atgal.

BAUDŽIA UŽ PASILEIDIMĄ.

Cherry, Ill. Našlės likusios po užmuštų kasyklose angliakasių įpykusios, kad viena iš jų nei metų neišlaikė, bet pradėjo meilautis su kitais vyrais, nuėjo į jos namus ir bauriai ją sumušė.

NUSOVĖ VYRĄ IR TARNAITĖ.

Henderson, Ky. Moteris turtingo arklių augintojo B. W. Ebshen nusovė savo vyrą ir negrė tarnaitę. Tas atsitiko minėtos moteris namuose. Atlikusi savo darbą, moteris apie tai pati pranešė policijai.

UŽMUŠĖ PACIĄ IR KUNIGĄ.

St. Paul, Min. Gyvenantis čia gyvulių augintojas Gibbons nusovė savo pacią, o paskui nuėjo į katalikišką kleboniją ir ten įvarė dvi kulki į galvą kunigui Walsh ir jį užmušė. Mat pati prisipažino, kad ją su kunigu rišo artėsim ryšiai, tai vyras abudu mat nubaudė.

PELNĖ 100000 DOL.

New York. Pagarsėjęs orlaivininkas Curtis, savo orlaivį be balino nukėlė į dvi valandas į Albany ir New Yorką, taigi 137 mylias ir gavo dovaną 100000 dol.

SAKO BUK HALEYO KOMETA PASIDALINO.

Tucson, Ariz. D-ras A. E. Douglas, profesorius Arizonos universiteto, užtikrina, buv jis patėmijo, jog garsi Haley kometa pasidalino į dvi dali, viena dalis nuo kitos esanti 3000 mylių atstumu.

VIS DAR KOMETA GAZDINA ŽMONIS.

Brooklyn, N. Y. Pas numirėlių laidotojų atėjo čia gyvenantis Edward Miller ir pareikalavo karsto. Tas paklausė, kam jis reikalingas? Muller atsakė, jog jam pačiam, nes kada kometa sugrįž, jis bus reikalingas. Numirėlių laidotojas atidavė jį policijai, nes mano, kad jam protas sumišo.

PASKENDO LAIVAS.

Port Huron, Mich. Ant ežero Huron susimušė du garlaiviai ir vienas iš jų, "Frank H. Goodyear" paskendo. Prigrė prie to 17 įgulos žmonių. Minėtas laivas 2 mėnesiai atgal išplaukė iš South Chicago.

GAISRAI.

Galesburg, Ill. Sudėgė čia hotelis. Ugnyje praeuvo du vyriškiai, o vienas, išsokęs nuo antrų lubų degančios triobos per langą, labai sunkiai, gal mirtinai užsigavo.

Albany, N. Y. Sudėgė čia Champlain hotelis. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 250000 dol.

Des Moines, Ia. Sudėgė čia vaگونų stovykla "Des Moines City Railway Co." Sudėgė 20 karų. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 200000 dol.

NELAIMĖS ANT GELŽKELIŲ.

Pueblo, Colo. Netoli Cucheras Junction išsoko iš vėžių gelžkelio traukinys. Prie to 14 ypatų tapo sužeistų. Terp sužeistų yra ir pavojingai, gal mirtinai sužeisti.

IS DARBO LAUKO.

Pittston, Pa. Kasyklose No. 14 Pennsylvania Coal Co. streikuoja darbininkai. 24 d. gegužio buvo pirmas susirėmimas streikierių su policija ir konstabeliais.

Oakland, Cal. Central Labor Council nutarė nubausti \$25 kiekvieną savo narį darbininką, kuris turės kokius nors susirėmimus su azidariais.

Webb City, Mo. Sustreikavo 500 darbininkų čianykščio cinko kasyklų. Darbininkai reikalauja didesnių algų. Kompanija prie darbo sugabeno itališkus streikolauzus.

Kansas City, Mo. 15 anglių kasyklų savininkų distrikto No. 14 susitaukė su astovais 3500 darbininkų. Darbininkai gaus tokias al-

gas, kokios užgirtos Cincinnati konferencijoj. Manoma, kad ir kitos kasyklos priims tas išlygas ir Kansas valstijos kasyklose visur prasidės darbai.

Springfield, Ill. Atkako čia savininkai anglių kasyklų, Belleville distrikto apdirbti su darbininkais naują algų tabelę. Manoma, kad pasiseks susitaukti ir dar šią savaitę dalis kasyklų Illinois valstijoje pradės dirbti. Kasyklose St. Clair pavieto 2000 darbininkų sugrįžo darban.

Minneapolis, Min. Visi didesnieji mafunai pakėlė savo darbininkams algas.

Columbus, O. Šimtas kriminalistų sėdinti čianykščiam kalėjime atsisakė dirbti, kadangi buv jiems duoda pagedusią mėsa.

Fishkill Landing, N. Y. 1000 darbininkų padirbtų akmenų dirbtuvių paliovė dirbę. Jie reikalauja sumažinimo darbo laiko.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS EAST ST. LOUIS, ILL.

Kaip buvo nutarta Jaunuomenės Draugijos po priegloba Sv. Kazimiero K. 25 d. balandžio tapo išsiuntinti atsisaukimai į aplinkinius miestelius ir jų lietuviškas drauges, reikale sujungtomis spekonis apvaikšioti 500 metų sukaktuves mušio prie Žalgirio, St. Louiso, Mo. draugija Sv. Kazimiero K. atsiaskė, nes anais metais, apvaikšiojant 25 metų sukaktuves "Aušros" nebuvo užgaudinta ir negatė niekur atskaitos iš neva milžiniškų tos dienos įplaukimų.

Iš Collinsvillės, Livingstone ir Benld, Ill. atsakymų negauta. Sv. Jurgio K. draugija iš šio miesto paspyrė atstovus ir davė įgaliojimą daryti josios vardu tą, kas būtų naudinga ir reikalinga pakėlimui šio miesto lietuvių vardo. Susirėmęs su vietiniu klebonu kun. J. A. Gadeikiu, susaukė nepaprastą susirinkimą 22 d. gegužio susitaisyti kareivių būrė. 16 vyrų atsirado, kurie apsiėmė savais pinigais kareiviškų drabužių įstaiyti, o kitiems klebonas sumanė, paduodant varda, mokėti \$1.00, imant miera \$1.00 ir gavus drabužių \$1.00, o likusius išmokėti kas mėnesis mokant po \$1.00. Susirinkimam užkviesta, apart vietinio klebono, kun. V. Daukantas, (lietuvis), kun. D. Chomiak (rusinas), kun. C. Gilmartin (airys). Iš svietiškių kalbėtojų nėra kviesių, nes jų čionai nėra, o kad ir užklysta iš kur, tai savo kalbose tankiai užgauna tikinčių jausmus.

Nedavimas atskaitų labai kliudo kitų vakarų rengimą. Tą turėtų suprasti ir po kiekvieno viešo vakaro duoti pilną atskaitą.

Prasiplatinus paskaloms, kad su šio miesto lietuviams apart karčiamų, kurių čia yra 28, nieko gero negalima nuveikti, bet patyrimas rodo visiškai kitą. 15 d. gegužio lietuvių turėjo vieną iš puikiausių parodų, o kas įstabiausia, kad tą parodą rengė be jokio prisirengimo. Su batos vakare, vėlai, pasirodė atsisaukimas vietinio klebono, kad rytoj reikia stoti parodon ir patikti J. M. vyskupą S. S. Ortynskį, kurs atlankys lietuvių bažnyčią ir paliks savo privatišką sekretorių vėlykėms klausimui. Daugumas juokėsi, kad iš tų šiaudų nebus grudy, bet 3 val. po pietų prie S. Jocio salės sustojo muzika iš 68 vaikų "Father Dunne's News Boys" iš St. Louis, Mo. Žmonės kaip bitis pradėjo spiesties; pirmoje vietoje stoji nariai Jurginės draugijos, toliau Juozapinis, o už to Kazimierinės nariai ir parapijonai. Paroda traukė prie namų pavyksupio Bellevillės vyskupijos. Išėjęs J. M. vyskupas S. S. Ortynskis pasveikino parodą lietuviškai. Jį nulydėjo į bažnyčią, kurios prieangėje jį patiko burreis laukiančių kunigų ir Dievo, Ecce Sacerdos Magnus ir Dievo garbė. ... prasidėjo mišpatai. Apie 3000 ypatų ličio lauke, nes bažnyčioje vietos permaži buvo. J. M. vyskupas lietuviškai pasveikino susirinkusius. O kun. V. Daukantas pasakė pamokslą lietuviškai ir visus minėtus nusidėjėlius prarty.

suteikęs popiežiaus palaiminimą, apleidė bažnyčią. Lietuviai jokių išlaidų neturėjo, jas uždengė vietinis klebonas. Tikimėsi turėti lietuvišką mokyklą ir knygyną senovėje bažnyčioje, nes dievmaldystai bus nauja mūro bažnyčia pastatyta. J. M. vyskupas S. S. Ortynskas neverta lotynų kalbos savo bažnyčioje, bet rusinų. Jo apeigos panašios į graikų bažnyčios apeigas. Jam pavesta Amerikoje rusinų bažnyčios. "Lietuvos" skaitytojas.

Čia lietuvių yra pusėtinai burelis. Turi parapiją, kurią veda ir prižiūri kun. Jonas Gadeikis. Yra Sv. Juozapo, Sv. Jurgio, Sv. Kazim. Karaliaičio pagelbinė Dr-ja, S. M. Moterų draugija, S. L. A. 88 kuopa ir L. S. S. 87 kuopa.

Nors paskutinė buvo užsnudusi, bet dabar pradeda atgtyti. 15 d. gegužio parėngė prakalbas. Kalbėjo K. Rutkus, J. Samuolis ir vienas iš Pacahontas, Ill. (pravarde pamiršau). Kalbose buvo aiškina socializmo platforma ir moterų reikalai ir panašūs dalykai. Publikos prisirinko pusėtinai burelis. Visi ramiai užsilaukė, išskiriant porą ypatų; tie balsiai kalbėjo, josi terp savę ir kojomis trepsėjo. Vienam iš rengėjų prakalbų paprašius nusiraminti, aptilio, bet užpuolė kokių ten "macnybių", tai net kalbėtojas turėjo sustoti. Kaip grįdėt, tai buvo atmonijimas socialistams, kad jie rengia tą dieną prakalbas, nes tą dieną atvažiavo vyskupas Ortynskis; jo sekretorius, kun. Daukantas pasiliko sanvaigę E. St. Louise, vaikiščioja po stulpus ir renka aukas kokiame ten našlaičių namui. "Lietuvos" Sunus.

IS PITSTON, PA.

6 d. gegužio, lietuviškoj Sv. Kazimiero naujoj bažnyčioj užsibaigė įpatingos misijos, kurias laikė pagarsėjęs lietuviškas misijonierius. Misijas galima atlikti dveju būdu: su gerais mieriiais, arba blogais; atliekant jas katalikiškoj bažnyčioj, misijonierius privalo skelbti katalikystę; dogmas suteikti tikėjimiskai doriskais tikimais žmoniems pamokinimus; pertikrinti netikinius, kad jų netikėjimas yra negeras, klaidingas ir tt. Aš bent teip suprantu, ir tą tikėjaisi išgirsti ir nuo minėto misijonieriaus, bet mano viltis pasiliko apvilta. Pamokslų minėtas misijonierius pasakė 21. Išskyrus kokius penkis, kuriuose iš dalies buvo klidomai tikėjimo reikalai, likusios dalys susidėjo vien iš keiksmų ir piktžodžiavimų. Septintame pamoksle net pats misijonierius susigėdo ir susuko: Siokią kalbą laikant, reikėtų išnešti iš bažnyčios Sv. Sa. kramentus ir visas kitas šventenybes; panašiai drovėtųsi kalbėti ir bauriausiu girtuokliui". Kadangi tokie pamokslai atsitarkojo per įstisą sanvaigę, tai pamokslininkas keiksmo skyrių atliko skydium. Pirmiausia iškeikė mokslą su visomis jo pastangomis per kūruios mokslas platinasi. Toliaus iškeikė knygas, laikraščius, susirinkimus, prakalbas, koncertus, teatrą, publiškas mokyklas, lietuvių vertelgas ir ant galo socialistus.

Po kiekvienam iškeikimui, laikydams rankoje kryžių, tikinčius prišalkindino, kad jie neklausys bedievių mokslo, nesakytų knygų ir laikraščių, neis į teatrus, nelankys koncertų, neklausys kalbų socialistų ir tt. Kad skaitytojų pritikrinti kokias kalbas vartojo Dievo namuose tėvas kapicinas, aš atkartosiu trumpą jo sakinį: Ketvirtame pamoksle misijonierius užsigeidė žinoti, kur klausytojai geriau norėtų eiti, į dangų, ar į pragarą? Ir liepė balsiai atsiliepti. Didesnė dalis atsiliepė, jog geidžia dangaus, o mažuma norėjo eiti pragaran. Pamokslininkas nusistebėjo, jog randasi Amerikoje žmonės geidžiant eiti į pragarą. Norinties patekti į dangų, antru atvėjų liepė savo norą atkartoti. Po antram atsilieptimui pamokslininkas susukų: "Jūs gyvuliai, jūs pasileidę velnio sutvėrimai, jūs norite eiti į dangų, o jus klausote prakeiktų socialistų, jūs skaitote prakeiktus, bedieviškas knygas ir laikraščius, jūs einate į prakeiktus teatrus, jus lankotės į koncertus, jus leidiate savo vaikus į protestoniskas mokyklas, ir dar jus norite eiti į dangų". Paskui pamokslininkas ėmė šaukti visas pragaro baistrybes, kad toki debugnė atsivertų ir visus minėtus nusidėjėlius prarty.

Ką čion pamėčiau, tai tik menka dalelė tų baisy pamokslų, kokius tas kunigas iškalbėjo per visą sanvaigę lietuviškoj bažnyčioj. Viena savo pamoksle keikė moteris, visai jas išvadindamas. Viena savo pamoksle misijonierius sakė: "Aš atvažiavau į Ameriką ne vienas, su manim atvažiavo kitas sutvėrimas, bet už mane tris kartus biauresnis, atvažiavo su manim liucipierius!" Norėtume žinoti, ar tokius keiksmus tinka skelbti Dievo namuose, ar jis savo namus leidžia paversti į įnagį sėjimo keršto ir neapykantos? Ar ištikro lankyti dorus pasilinksimus, kaip kocetus, ne yra doriau, negu klausyti visokių piudymų ir biauromus mokslų? Svetis.

IS BROOKLYNO, N. Y.

Cukraus dirbtuvių darbininkai streikavo. Cukraus dirbtuvių darbininkai dirba 12—18 val. Gal kam rodo, kad ten lengvas darbas, jeigu teip ilgai gali dirbti. Žmogus traukia per 12 valandų troką, ant kurio užkrauta 6—9 šimtai svary, vos kojas vakare pariant porą ypatų; tie balsiai kalbėjo, josi terp savę ir kojomis trepsėjo. Vienam iš rengėjų prakalbų paprašius nusiraminti, aptilio, bet užpuolė kokių ten "macnybių", tai net kalbėtojas turėjo sustoti. Kaip grįdėt, tai buvo atmonijimas socialistams, kad jie rengia tą dieną prakalbas, nes tą dieną atvažiavo vyskupas Ortynskis; jo sekretorius, kun. Daukantas pasiliko sanvaigę E. St. Louise, vaikiščioja po stulpus ir renka aukas kokiame ten našlaičių namui. "Lietuvos" Sunus.

Fabrikantai, matydami jog darbininkai ne juokauja, trečią dieną streiko atėjo į darbininkų susirinkimą, policmonų lydimi ir meldė grįžti darban. Žadėjo visokius pagerinimus ir žadėjo priimti visus darban. Algas žadėjo pakelti. Bet nepasisekė darbininkų perkaltėti žodžiais. Po kelių dienų iškabino apgarsinimus, kad pakelia algas 1/4c. už valandą. Bet ir iš to nieko neišėjo. Streiko laike darbininkai organizuojasi ir rašosi į uniją. Nelengva kova buvo ir su streikolauziais; kurių buvo prigabenta iš kitur ir su likusiais prie darbo vokiečiais, nes jie turi geresnius darbus. Policija stovi fabrikantų pusę ir persekioja streikierius. Darbdaviai, matydami, kad nesuprindys darbininkų, paprasė atsiųsti delegatus taryboms. Po dviejų sanvaigų darbininkai streiką laimėjo. Unija tik nepripažinta ir nedėdienais bus apmokama po senovę. Bet sugrįžus dirbtuvėn vėl persekioja darbininkus; stengiasi išvaidyti supratimus darbininkus. Bet kaip tik vieną pajudina, tuojaus suklija visi. Tokiu būdu ne gali nei vieną susipratusį darbininką išvesti iš darbo. Nors unija nepripažinta, bet darbininkai organizuojasi ir moka mėnesines duokles. Išrinko ir viršininkus, pirmsėdžius ir raštininkui mokama po 15 dol. sanvaigė. Bet ir čia išlenda yla iš maišo, pasirodė, kad darbininkų pinigai, be jų žinios yra sunaudjami. Apie tai davėme žinią mūsų organizatoriui, kuris ir uždėję ofisą ligi susirinkimui. Susirinkimė išrinkti nauji viršininkai, išrinkti ir 5 nariai unijos ir vienas expertas. Dabar stovi tvarkoj, muko reikalai; turime pilnai užsimokėjusių narių ne daug, bet kasdieną skaičius narių didinasi.

Po mūsų streiko sustreikavo vyrai ir nierginos American Jute Rope and Twine Co. dirbtuvėse. Reikalauja pakėlimo mokesties ir pripažinimo unijos.

Unijos 12945 sekretorius, J. Mikaitis.

APVAIKŠIOJIMAS XXV SEIMO SUSIVIE. LIETUVIU AMERIKOJE

Nedėlio, 5 d. berželio po pietų bus iškilminga paroda gatvėmis vietinių lietuviškų draugijų ir S. L. A. kuop, bus tai rodosi, vienas iš iškilmingiausių ir didžiausių apvaikšiojimų, kokio dar lietuvių nebuvo turėję; parodoje draugijų yra pasirengusių dalyvauti į 30, kuopų S. L. A. 8, su apie 10 muzikos būnų; kiek bus karietose, dar sunku suskaičiuoti, kiek girdėt, bus keliolika karietų su ketvertu ir šešetu arkliu!

I valandą dienos draugijos rinksis į paskirtą vietą, ant 33 place prie Halsted ir sustos iki Auburn ave., Anbur ave., nuo 33 place iki 31 gatvės; susitvarkys į Divizijas Paroda prasidės lygiai 2 val., nuo 33 place ir Halsted įskant į 33 gatvę, tąją iki Michigan Boulevard; Michigan Bld. ir 16 gatvę į sveitinai "1st INFANTRY ARMORY".

Paroda atsisbus šiočioje tvarkoje: I DIVIZIJA; jos maršalka Dr A. L. Graičunas.

1. Miesto policijos komp., iš 24.
2. Leib Gvardija D. L. K. Vytauto (iš Bridgeporto).
3. Gvardija D. L. K. Vytauto (iš Town of Lake).
4. Gvardija D. L. K. Algirdo (iš West Side).
5. Aprėdytas vezimas su 4-tu arkliu, jame vaziuos Birutė-Mergetė.
6. Kuopa 36-ta S. L. A. (iš Bridgeporto).
7. Kuopa 74-ta S. L. A. (iš S. Chicago).
8. Kuopa 109-ta S. L. A. (iš West Sides).
9. Kuopa 122-ra S. L. A. (iš Town of Lake).
10. Kuopa 129-ta S. L. A. (iš 18-tos gatv. W. S.).
11. Kuopa 131-ra S. L. A. (iš Chicago Heights).
12. Kuopa 183-čia S. L. A. (iš Nort. Sides).
13. Kuopa 226-ta S. L. A. (iš North Side).

II DIVIZIJA; jos maršalka Pov. Mazeikis:

1. Aprėdytas vezimas su 4-tu arkliu, Moterų Dr-jos "Apsvėta".
2. Simano Daukanto Dr-ja.
3. Teisybės Myletojų Dr-ja.
4. Apveždos Dievo Dr-ja.
5. Mo. Valančausko, Zem. vyskuopo draugija.
6. Širdies Viešp. Jezaus Dr-ja.

III DIVIZIJA; jos maršalka Mot. Žickus:

1. Liuosybės Dr-ja.
2. Lietuvos, Sunų Vakarietose Draugija.
3. Palaimintos Lietuvos Vakarietose Dr-ja.
4. Petro ir Povilo Dr-ja.

IV DIVIZIJA; jos maršalka Aleks. Poška:

1. Aprėdytas vezimas su 6-tu arkliu ir kitas su 4-tu arkliu, Jau-nimo Dramatisko Ratelio.
2. Sv. Vincento Fer. Dr-ja.
3. D. L. K. Gedimino Nr. 1 Draugija.
4. Tėvynės Myletojų Nr. 1 Draugija.
5. Lietuvos Sunų Nr. 1 Dr-ja.
6. Karaliaus Jagėlos Dr-ja.
7. Sv. Juozapo Dr-ja.

V DIVIZIJA; jos maršalka Ant. Radomskis:

1. Sv. Roko Dr-ja.
2. Apvėtiemo Brolių Dr-ja.
3. Sv. Stepono Dr-ja.
4. Aušros Vartų Dr-ja.
5. Liet. Jaunimo Dainin

gija privalo turėti jos ženklelį, ne-turinti ženklelių arba pašalinės ypa-tos bus įleistas į svetainę, kurie tu-rės „Apvaikšėjimo“ ženklelį, ku-riuos laike apvaikšėjimo parda-vinės PRANAS EISMONTAS ir jo pagalbininkai dar prieš pradėji-mą maršavimo; ženkleliai yra ypa-tingai padirbti, auksuoti, su lietu-višku herbu, atminčiai XXV jubi-lejnio seimo. Originališkas pieši-mas JONO SILEIKOS. Parsi-duoda minėti ženkleliai po 25c, juos pardavėsi ir prie FIRST IN-FANTRY ARMORY lietuviškas, prie durų įėjant.

Suėjus į svetainę draugijoms ir kitiems svečiams, apie 3:30 val. Prasidės apvaikšėjimo programos sekančiai:

1. Įžanga. Kalba pirmsėdžio rengėjų 25 seimo. — M. J. Da-mijonaitis.
2. Tautiškas himnas. Sugrąžis iš 16 muzikantų benas.
3. Atidarymas. Kalbės F. P. Bradchulis, L. L. B.
4. Pasveikinimas seimo. Atlikis komisorių viešo darbo miesto Chi-cagos, p. B. J. Mullaney.
5. Susitikimo. S. L. A. kal-bės prezidentas, F. Živatkas.
6. Maršas pavestas 25-tam sei-mui, M. Petrauskas, sugrąžis benas.
7. Lietuvių ir Draugijos. Kalbės Sudžia iš Pensylvanijos, kuris iš-davė pirmąjį charterį S. L. A., p. Gorman.

8. Lietuvių Amerikoje. Kalbės Dr. J. Šliupas.

Kalbos trauksis ne ilgiaus kaip iki 6:30, nes vakare nuo 8tos va-landos prasidės perstatymai CO-LUMBUS TEATRE, netoli ap-vaikšėjimo svetainės, prie Wa-bash ave., tarp 18 ir 19 gatvių.

Melodrama „BIRUTĖ“ ir opera „SIENAPIUTĖ“, abu veikalu bus lošti nedėlios vakare, yra vienati-niai geriausi muzikališki veikalai lietuvių kalboje. Pačiam kompozito-riui diriguojant, iš lietuviškos me-liodijos nuo 16-kos geriausių Chicago's Thomas orchesteris mu-zikantų ir viršūm simto balsų „Birutės“ choro. Atsilankant pra-virklės ir palinkėjimų, suminkštis nors ir kiekiausiai užsalsius įjamsus, pakels tautišką dvasią. Todėl steng-kimės visi atsilankyti, nepasivėluo-kit, nusipirkti tikietą, kad paskui, dėl sėklos vietos, neliktumėt už svetainės. Tikietų kainos po: \$1.50, \$1.00, 75c, 50c, ir 25c; je-gaunami iki subatos vakaro „Lie-tuvos“ ir „Kataliko“ redakcijose.

Užtarninko vakare, 7 d. berželio ten pat Columbus Theatre, bus loš-ta muzikališka komedija: „Pabaig-uvės“ su dainomis atlikis L.M.D. „Birutės“, vedant p. Petrauskui, cho-ras. Ant šio vakaro tikietų kai-nos po: \$1.00, 75c, 50c, ir 25c.

Pasitikime, kad mūsų balsas ir darbas nebus tuščias, bet visi jį įsigirs ir pasinaudos ir tuom pa-tim paremsite mūsų sunkų darbą. S. L. A. rengėjų XXV seimo, Komitetas.

Willard Huntington Wright.
KRAUJO REGYKLA.
(Užbaiga).

Triukšmas buvo didelis — už-kimė vaikiški silulė savo prie-saik kiekvienam tarpkity; vyrai šaukė, norėdami pasirodyti vienas kitam; nusigėrėliai klykė prajau-tos džiaugsmo; kims, sulaukimi-gėčiai; visur kapotas ir skardus primityvūs juoksmas. Ilgainiui uždegimo užsisidė padidėjo. Dviems imtyninkams įsiritę už vir-vių aptvaran, klegėjimas suvir-rėjo pavieniais graudenimais ir rankoplojais. Po to užėjo visiškai tyla. Į nabašniuką panašus ilgais plaukais asnuo apskelbė pirmuti-nių dviejų imtyninkų vardus. Iš-siveržė trumpas džiaugsmas, po kurio sekė įdomus susidū-mio sulaukymas. Imtyninkai ir jų ant-rininkai valandėlė tarėsi. Varpelis pasituntė pirmus grumtyninkus prie-veiksmo. Tai buvo farsa — far-sas kraujo žodžiais. Ji tuojau pasibaigė. Netrukus antras imtyni-ninkų užsiritę — už virvės. Išėjo silpnas reginys, kuriame lengvas italas be didelės sunkeny-bės išmūšė žandą menkam negrui. Šitai įvykis atidžiai pereinę per-būtą. Pirmutinę fizinę reakciją prasidėjo. Minia šaukė, rėkė, karščiaus. Vyrai atstojai ir šau-kė. Nerviškos kojos beldė į pa-laidas aslos grindis. Nuveiktajam apalpus ir jo draugams bebendant jį atgal, jis pasigirdo taktantus pajaukti. Iš įvairių pavi-ljono dalių pro abelą trūksmą

veržėsi kvatojimais. Kartais as-trus švilpis perkirto klegesį.

Nekantrumas didėjo. Svarbių-jų imtyninkų prisėjo laukti ilgiai. (Pirmos dvi grumtynės netikėtai pasibaigė griestai). Viršiniškai lakstė į čia ir atgal. Cigarų ir užkandų pardavinėtojai pradėjo vi-sa gerklė vėl šaukti. Apskretę, ver-dančiomis akimis vaikiškičiai nar-dė po tarpakį bandydami laizybąs gauti. Vyrai, skubinosi iš vienos vietos kiton. Dumai dai-rėsi tirštėsi, šviesos plykšėjimai tankėsi, betvarkė aršėnė.

Tuo tarpu didelis, juodas gyvu-lis perskėtriojo taku ir įvirto ra-tan kaip gorila paskui grobinį.

Paskui ji numaskatavo laibas italo suomuo.

Flynn, kurio tikras vardas yra Chiariglioni, yra romėnas, pato-gios senovės gladiatoriškos sam-tos (simmetrijos), kokias pasiekė mus marnėre ir akmenų. Jis yra tobulai santykiuotas, kresnos są-statos su liaunia raumenų kietu-ma. Jo galva resna ir stovi sta-mančiai ant pečių. Jis eina su atjauta sveikatos — pasigiriama lengvuma. Cezarių laikais toki gladiatoriai kaip Flynn risdavo mažiaus vikrius karžygius. Dau-giaus už kitus jie buvo mylima's Romos. vestalių, kurios nusiver-damos iš marmurinių amfiteatro sėdynių žiūrėdavo į baisių mirties kovas.

Keistas dalykas turėti gyslose Romos istoriją su jos išsididžia-pike, pakvatusiomis orgijomis, pa-sėlusiu išdailintu žvėriškumu. Tau-ta su tokio žvėriško žėrėsio pavil-du nėra be įtekės, nes tauta, kaip ir vienata, yra eilė sluoksnių, ku-rie kiekvienas gauna savo parvą ir išvaizdą nuo to, kuris yra po juomi. Kraujo regykla yra Ita-lijos istorija. Romoje gludo ne-jaukus atminimai. Taigi šlovin-gai žvėriškas yra Flynn pavildas. Jis yra tikru senovės Romos gla-diatoriaus paveikslas, pilnas neval-domos ir vaidingos drąsos — mir-tis, ar laimėti buvo vienatiniu pasi-rinkimu aktoriams, kurie trumpino valandas ciecoriškams monarchams Romos didybės metais.

Kitoks yra Langfordo pavildas. Jis sakydamas yra tikra atsimintim tos paslaptingos žiaurybės, kuri slepiasi į pietus nuo Egipto su sa-vo aedaperėtais dievais ir prie-liaizgama, gašlia gyvuliškyste. Aš manau, kad tai buvo tokios žmogys-tos kaip jis, kurios įsigovė iš slaptųjų pietų Arabijon, arba, faraonų dinastijos išsinerė iš sa-vo gyvuliškų kunų per Nyliaus mėlđas begaudydami krokodilus. Jis atrodo neįplėtoftu. Jo galva ma-ža, šnervės tinkamos jam uostyti po urvus. Jo viršugalvio kaulas nusileidžia stačiai. Jo kaklas eina nuo ausų iki sukumpusių pečių. Jo didžiulės, begalo ilgos rankos, nusvirę glėžniai priekin, sakydam, kad tik kelios gentkartės skiria jį nuo tų dienų, kuomet jo protėviai var-tojo savo rankas pagalbiniais ko-joms. Jis, eidamas, tupčioja ir tupčioja. Jo judėjimai yra nutęstai, nekėmėnais, liauniais orantutano šuoliais. Toki kunai kaip jo, juo-dai žibą, vagčiomis švysčiodavo ant tropikinės saulės iš tamsių ur-vų Abisinijos kalnuose. Tai buvo toki kunai kaip jo, kurie pastatė didžiulias piramidas Ramsey ku-nams; kurie grumė Kserkso ka-riumenėję; kurie buvo įgabėnami Romon pridavimui savo mirguo-jančių mėlynjuodžių vertybių par-vingam Nerono cirkų žibėsiui. Tai buvo gyvuliai, toki kaip Langfor-das, kurie buvo varomi grumtis su kietais, baltais Romos karžygiais marmurinėse arenose, nes parvos atskyris patiko Agrippinos sunas grožio skoniui. Etiopai neturėjo jokio grožio išibuliniimo, randa-mo pas romėnus. Jų liejimas kraujo, buvo dėl butinumo. Jie kovoj su užpulkais žiauriu go-riilos budu gindami savo esimo sava kraujo žodžiais. Ji tuojau pasibaigė. Netrukus antras imtyni-ninkų užsiritę — už virvės. Išėjo silpnas reginys, kuriame lengvas italas be didelės sunkeny-bės išmūšė žandą menkam negrui. Šitai įvykis atidžiai pereinę per-būtą. Pirmutinę fizinę reakciją prasidėjo. Minia šaukė, rėkė, karščiaus. Vyrai atstojai ir šau-kė. Nerviškos kojos beldė į pa-laidas aslos grindis. Nuveiktajam apalpus ir jo draugams bebendant jį atgal, jis pasigirdo taktantus pajaukti. Iš įvairių pavi-ljono dalių pro abelą trūksmą

veržėsi kvatojimais. Kartais as-trus švilpis perkirto klegesį. Nekantrumas didėjo. Svarbių-jų imtyninkų prisėjo laukti ilgiai. (Pirmos dvi grumtynės netikėtai pasibaigė griestai). Viršiniškai lakstė į čia ir atgal. Cigarų ir užkandų pardavinėtojai pradėjo vi-sa gerklė vėl šaukti. Apskretę, ver-dančiomis akimis vaikiškičiai nar-dė po tarpakį bandydami laizybąs gauti. Vyrai, skubinosi iš vienos vietos kiton. Dumai dai-rėsi tirštėsi, šviesos plykšėjimai tankėsi, betvarkė aršėnė. Tuo tarpu didelis, juodas gyvu-lis perskėtriojo taku ir įvirto ra-tan kaip gorila paskui grobinį. Paskui ji numaskatavo laibas italo suomuo. Flynn, kurio tikras vardas yra Chiariglioni, yra romėnas, pato-gios senovės gladiatoriškos sam-tos (simmetrijos), kokias pasiekė mus marnėre ir akmenų. Jis yra tobulai santykiuotas, kresnos są-statos su liaunia raumenų kietu-ma. Jo galva resna ir stovi sta-mančiai ant pečių. Jis eina su atjauta sveikatos — pasigiriama lengvuma. Cezarių laikais toki gladiatoriai kaip Flynn risdavo mažiaus vikrius karžygius. Dau-giaus už kitus jie buvo mylima's Romos. vestalių, kurios nusiver-damos iš marmurinių amfiteatro sėdynių žiūrėdavo į baisių mirties kovas. Keistas dalykas turėti gyslose Romos istoriją su jos išsididžia-pike, pakvatusiomis orgijomis, pa-sėlusiu išdailintu žvėriškumu. Tau-ta su tokio žvėriško žėrėsio pavil-du nėra be įtekės, nes tauta, kaip ir vienata, yra eilė sluoksnių, ku-rie kiekvienas gauna savo parvą ir išvaizdą nuo to, kuris yra po juomi. Kraujo regykla yra Ita-lijos istorija. Romoje gludo ne-jaukus atminimai. Taigi šlovin-gai žvėriškas yra Flynn pavildas. Jis yra tikru senovės Romos gla-diatoriaus paveikslas, pilnas neval-domos ir vaidingos drąsos — mir-tis, ar laimėti buvo vienatiniu pasi-rinkimu aktoriams, kurie trumpino valandas ciecoriškams monarchams Romos didybės metais. Kitoks yra Langfordo pavildas. Jis sakydamas yra tikra atsimintim tos paslaptingos žiaurybės, kuri slepiasi į pietus nuo Egipto su sa-vo aedaperėtais dievais ir prie-liaizgama, gašlia gyvuliškyste. Aš manau, kad tai buvo tokios žmogys-tos kaip jis, kurios įsigovė iš slaptųjų pietų Arabijon, arba, faraonų dinastijos išsinerė iš sa-vo gyvuliškų kunų per Nyliaus mėlđas begaudydami krokodilus. Jis atrodo neįplėtoftu. Jo galva ma-ža, šnervės tinkamos jam uostyti po urvus. Jo viršugalvio kaulas nusileidžia stačiai. Jo kaklas eina nuo ausų iki sukumpusių pečių. Jo didžiulės, begalo ilgos rankos, nusvirę glėžniai priekin, sakydam, kad tik kelios gentkartės skiria jį nuo tų dienų, kuomet jo protėviai var-tojo savo rankas pagalbiniais ko-joms. Jis, eidamas, tupčioja ir tupčioja. Jo judėjimai yra nutęstai, nekėmėnais, liauniais orantutano šuoliais. Toki kunai kaip jo, juo-dai žibą, vagčiomis švysčiodavo ant tropikinės saulės iš tamsių ur-vų Abisinijos kalnuose. Tai buvo toki kunai kaip jo, kurie pastatė didžiulias piramidas Ramsey ku-nams; kurie grumė Kserkso ka-riumenėję; kurie buvo įgabėnami Romon pridavimui savo mirguo-jančių mėlynjuodžių vertybių par-vingam Nerono cirkų žibėsiui. Tai buvo gyvuliai, toki kaip Langfor-das, kurie buvo varomi grumtis su kietais, baltais Romos karžygiais marmurinėse arenose, nes parvos atskyris patiko Agrippinos sunas grožio skoniui. Etiopai neturėjo jokio grožio išibuliniimo, randa-mo pas romėnus. Jų liejimas kraujo, buvo dėl butinumo. Jie kovoj su užpulkais žiauriu go-riilos budu gindami savo esimo sava kraujo žodžiais. Ji tuojau pasibaigė. Netrukus antras imtyni-ninkų užsiritę — už virvės. Išėjo silpnas reginys, kuriame lengvas italas be didelės sunkeny-bės išmūšė žandą menkam negrui. Šitai įvykis atidžiai pereinę per-būtą. Pirmutinę fizinę reakciją prasidėjo. Minia šaukė, rėkė, karščiaus. Vyrai atstojai ir šau-kė. Nerviškos kojos beldė į pa-laidas aslos grindis. Nuveiktajam apalpus ir jo draugams bebendant jį atgal, jis pasigirdo taktantus pajaukti. Iš įvairių pavi-ljono dalių pro abelą trūksmą

ciecoriaus nusisypsojimą.

Bet šitų dviejų mūstylinių su-jungime mes turime šiandien vie-minėti išlikusią senovės cezarų imtynių panašybę. Ta pati dvasia, kuri pripildė amfiteatrus prie kru-vinosios valdžios, užėmė Vernono areną. Ta pati sveika kraujago-dybė, kuri spyrė minias klykti be-protišku džiaugsmu Cezarų puo-toms daranties žvėriškesnėmis ir aršesnėmis, buvo atkartojama il-gais kimiais žiurovų šauksmais ši-toje naujos gadynės grumtynėje.

Flynnas ir Langfordas pirma buvo nufotografuoti. Paskui var-pelio balsas stumė juos vieną ant kito. Čia nebuvo jokio svarstymo, jokios bailybės — tik atka-klus, baises lavumas, nepalsta-mas, žalias viekas, beveik netikė-tinas vikrumas. Langfordas ko-vės ramiai, išlengvo, be rupesties, lyg kad kovotų vien dėl bu-vio klausimo, tikėdamas, kad jį gal išlaimės. Flynnas kovojo panašiai Romos gladiatoriui, matan-čiam po savo akių vieną iš dviejų — pergale, ar mirtį; kuris žinojo, kad jo kunas pajaus ar perverimą kardu, ar liaurų vainiką.

Vyrai pašokė iš savo sėdynių rė-kė. Juos apėmė jų įgimtas žvėriš-kumas. Jie mojo, graudėno, vir-pė. Vietos nelemtybė, bauri nu-rukutų cigarų kvapsnis, spengian-tis riksmas — visa tas jiems nieko nereikšė. Jie dabar buvo gyvu-liai, su užsidegimu savo gyslose, kraujo skoniui savo burnose, grum-ties apkabinimu savo pirštuose—jū kunai tai patrakusių, karštų, ap-svaigusių troškulių tyrumas.

Galias atėjo pats augstis. Pusę valandos negras daugė ir kanevei-kė prieš save baltą kuną. Flynno burna buvo sudaužyta ir nepa-nasi į burną. Jo visas kunas bu-vo bauriai aptaškytas krau-ju. Jo viekas jį apledo. Jo priešinimasi atliko. Jis trau-kėsi, dengė savo burną rankomis. Kelis kartus jis susvyravo, bet vis greitai susigriebė. Jis kėsinasi silpnai ant savo priešo su ta pa-ta, kad tas greitai kumščio smugiais atmušdavo jį atgal. Tik štai jo rankos ant valandėlės nuo-dribo nuo perlimo. Čia greitais smarkus smugis trinkelėjo ir Frynnas-be žado pargiuavo ant as-los ir karšto kraujo srovė patekė-jam iš burnos.

Kuomet žiurovai skubinosi laukan ir tyrė orą, aš atstojau ir dairiausi. Visur buvo matyt purvinumo ženklai. Visur nelemtybė buvo po mano akių. Bauruma kiekviename kam-pe buvo matoma.

Šiandien senovinė parva, išdidy-bė, puikė, grožis išnyko. Pusiau-pasakisko turtingumo nėra. Rap-sodijos ir puikių apžiavų yra din-ge. Senasis pasaulis su savo kvapnėmis ir muzika liko sapnu. Romos šiandien guli palaidota su savo dievais. Pagoniško žvėrišku-mo išdidybė likosi išskaidyta tai-kois dievų. Jupiteris, Tanitas ir Izida apledo savo lotoso sostus ir aukšą pirm daugelio metamsiųjų. Šiandien pasielėta tik likučiai to senovės žvėriškumo, kuris kitą syk į pasitūgimą varė visą Romą. Jis neapsirėikia daugiaus žėrinčios regyklose, bet yra tik savo nuo-tokių stiprybė. Jis yra be patrau-kties, be grožio.

Bet jis turi savyje pradinio gy-venimo šauksmą. Jis tik išvilktas, apnuogintas. Bet jo prigimtis yra žavinanti. Jo vienas nuo-gumas atgaivina senovinius ir nor-malinius atsiliepimus kraujuje. Miskąj gladiatorių išdribimą ant Ir žiurdamas į šios gadynės ro-aslos, gyslomis jo tvirksint krauju turindį pusiau apakintus senovės arenų atminimus; viršų gi jo į šviečiančią juodai mėlynos stipry-bės stovylą — stiprybės, kuri ka-daisiai siuntė mistyškais laivus per-mėlynąsias juras Graikijos pakras-tius plėsti — aš negalėjau susila-kyti nepajautęs to keisto plono se-no senovybės jausmo, lyg kad ši-tuose dviejuose gladiatoriuose bu-tų išlikus ta senovės puikė — ta pirmpradinė išdidybė — tai nuo-ga, aiški barbariška žvėriško gro-žio siela.

PATARLĖS APIE SVEIKATĄ.

Dr. W. A. Evans, Chicago sveikatos komisijonierius. Stiprus gėralas padaro silpnus žmones.

Purvai musėms, o musėms karš-tėms.

Kada nežinia ką valgyti — ge-valgyk nieko.

Tamsūs gyvenimo kambariai — greitai augančios žvakės aplink ta-vo galvą.

Erzinti kudių, kad jis juokyt-si, yra raudojančia gėda.

Užgimimas musės reiškia kudi-kio mirtį; musk muses ir gelbk kudikius.

Siukšlių kruvos apie tavo stu-bą yra kapais tavo savęs guodo-nės ir tavo pilietiškos pagarbos.

Jei savo plaučius padarai dul-kėms maišu, tai meti pirmą spa-tį, pilną purvų, ant savo paties ka-po.

Gyvunams Dievas davė gyvastį, — laukius

Ir orą, saulės šviesą ir žalius mi-skus.

Bet žmonės užsidarė į tamsias grin-čias

Ir stebias, jog gyvenant regi vien kančias.

T. Vis-

AR GALIMA ISGRYNYTI LIE-TUVIŲ KALBĄ?

Atgijus lietuviškai kalbai, arba kitaip sakant, prasidėjus lietuvių literatūrai, pradėta grįžti musų žodžius, — valyti lietuvių kalbą nuo slavizmo. Stengiamasi vartoti tik tokius žodžius, kurie iš ro-gynais lietuviškai, nepašalinai ir slaviskais — lenkiškais ir rusi-škais — ir vokiškais. Iki šiol jau daug, paprastai žmonių vartojamų žodžių rašyboje užvauduota (kitais, arba visai naujais, nukaltais žodžiais, taip, jog jau dabartinė lie-tuviška rašytinė kalba daug kuo skiriasi nuo žmonių vartojamos.

Gryninti mūsų kalbą matė rei-ka, kaip beveik kiekvienas. Nekurie savo manymuose taip įsikarščiavę, jog jiems rodosi jau mūsų kalba pusėtina apvalyta. Teisybė, iki šiol jau gana prašalinta iš jos sla-vizmu, arba bent tokių žodžių, ku-rie dar nespėjo pilnai įsivyrėti lietuviškoje kalboje, kaip: cnata, loaka, griekas, nezbažnas, vaina, mozna, zopostas ir tt. Bet giliai įsiskaičiusius mūsų kalbą žodžius dar negalima išrauti, nes tada reik-tų labai atsitolti nuo didėsios lu-ovkavimės ir muzika liko sapnu. Roms šiandien guli palaidota su savo dievais. Pagoniško žvėrišku-mo išdidybė likosi išskaidyta tai-kois dievų. Jupiteris, Tanitas ir Izida apledo savo lotoso sostus ir aukšą pirm daugelio metamsiųjų. Šiandien pasielėta tik likučiai to senovės žvėriškumo, kuris kitą syk į pasitūgimą varė visą Romą. Jis neapsirėikia daugiaus žėrinčios regyklose, bet yra tik savo nuo-tokių stiprybė. Jis yra be patrau-kties, be grožio.

Bet jis turi savyje pradinio gy-venimo šauksmą. Jis tik išvilktas, apnuogintas. Bet jo prigimtis yra žavinanti. Jo vienas nuo-gumas atgaivina senovinius ir nor-malinius atsiliepimus kraujuje. Miskąj gladiatorių išdribimą ant Ir žiurdamas į šios gadynės ro-aslos, gyslomis jo tvirksint krauju turindį pusiau apakintus senovės arenų atminimus; viršų gi jo į šviečiančią juodai mėlynos stipry-bės stovylą — stiprybės, kuri ka-daisiai siuntė mistyškais laivus per-mėlynąsias juras Graikijos pakras-tius plėsti — aš negalėjau susila-kyti nepajautęs to keisto plono se-no senovybės jausmo, lyg kad ši-tuose dviejuose gladiatoriuose bu-tų išlikus ta senovės puikė — ta pirmpradinė išdidybė — tai nuo-ga, aiški barbariška žvėriško gro-žio siela.

PATARLĖS APIE SVEIKATĄ.

Dr. W. A. Evans, Chicago sveikatos komisijonierius. Stiprus gėralas padaro silpnus žmones.

slaviskais išsireiškimais, taip, jog mes dabar turime savo kalboje tik-tai maišienę grynai lietuvišką, slaviską ir vokišką žodžių.

Kaip sakyt, iki šiol nekurię zo-džiai tapo apkeisti ir dabar keičia-mi, bet kuo pakeisime sekantius, panašius slaviskais, nors gal ir ne visus slaviskais esančius, zo-džius:

Saulė, mėnuo, žemė, vanduo, ak-muo, svietas, šviesa, ežeras, žvaigž-dės, sniegas, žalias, stiklas, karvė, ugnis, galva, nosis, siena, malda, musė avis, obuolys, grūstė, slyva, sodas, durys, barzda, knyga, ge-lezis, baltas, kraujas, ragas, du-mai, vėjas, vilkas, linas, saldus, sidabras, namas, diena, naktis, le-das, malunas mylėtinis, mislis, kri-nas, erelis, draugas, katė, agurkas ir tt. ir tt. Teipgi veiksmažodžiai: sėdėt, stovėt, but, budėt, eit, lėkt, bėgt, tekėt, dusaut, nešt, vežt, pust, duot, parduot, pult, sodyt ir tt. ir tt. O kiek žodžių yra tik iš dalies panašiais, tokių kaip: pauk-štis, rytas, vakaras, senis ir tt.

Nekuriuos tokius žodžius beveik negalima nei kęstytis perkeisti, nes viena, nereikalingas dalykas, o ant-ara, vargu begalima. Anglų neku-ris rašėjai irgi buvo kėsinęsi iš-gryninti savo kalbą, prašalinti vo-kiščių ir francūzų įtekę, bet tas pasiliko be pasekmės. Reikia ma-tyti, jog ir pas mus, gal-gale, kas turės liktis be ganėtinios pasekmės, nors mūsų filologai net su prie-vaista bruktų naujus žodžius. Juo daugiau bus naujų žodžių nukalta, juo mažiau tų nukaltųjų bus žmo-nių vartojama. J. Viskas.

RAUKŠLĖMS GYDUOLĖS

Rašinėja Dr. Juoktvėris.

J. Viskoškos pagalbininkas.

Paskutiniiais laikais mėsos kainos taip augsta pakilo, jog ir su ilgiausiomis rankomis sunku jas pasiekti, todėl kad mėsa, kaip ta-lapai dešros, nepavirstų į pančius, atsiėjo naudotiesi gudrumais. Top-telėjo man į galvą kada tai girdė-tas pasakojimas, kaip vokiečiai pė-nyčio spirgūsius valgo. O tai taip: gerą spirgū gabalą prisiriša ant galo tvirtu siulo. Ir taip jį su duona suvalgo ir nuryja; potam ištraukia atgal ir vėl iš naujo val-go, taip kad su vienu spirgū gali geras pietus pavalgyti. Tai puik-us išmėslas. Ilgai nelaukęs ėmiau-si išbandyti tą praktiškai. Prisiri-šau prie siulo gerą gabalą Swifto išdirbto steiko, atsiėriekiau dik-tu duonos rieškį ir pradėjau tirinė-jus. Nuryt nusiekė gerai, bet kada reikėjo ištraukti atgal tai, vyrel, net vidurius traukia per ge-rlę, nieko negali padaryti. Ogi kad pradėjo tasyti, net akys tam-tu pasidarė. Pati pamąčiusi, kad visai man ledaka darosi, pagriebu-si peilį nupiovė iš burnos kaban-tį siulą, o antrą galą seip-teip man pasiekė nuryti. Bandymas nenu-sisekė. Tai klausyk bobų pasakų!

Bet iš nepavykusio bandymo ne-visiškai nusiminiau. Vėl pradė-jau galvoti, ką čia padarius, nes mėsos kainos dar augėdus pradė-jų kilti. Atėjo į galvą kita išga-ivų arba net čechų kalbos, arba kaip lotyniška nebuvo prašalinta iš francūzų ir anglų kalbų. Lietu-vių ir slaviskų tautų kalbos yra taip susipynę savo žodžiais, savo priėjungomis ir panašumu, jog norint jas atitolinti, reiktų griauti iš pamatų, perkeisti visą žmonių var-tojamą kalbą.

Iš mūsų kalbos slavizmus, gla-leiskime, galima būtų per kelis šim-tus metų savistovio darbavimosi prašalinti; tokioms permainoms reikalingas ilgesnis laikas todėl, kad prie naujų žodžių galėtų pris-prasti musų visuomenė. Bet kaip prašalinsime ir kuo užvauduosime tokias priejungas kaip: pri-, per-, su-, be-, ap- (ab), pa- ir kitas, vi-šai tokias pat kaip slaviskos? Tie-sa, juk tai, anot nekurių galbut ki-mėlynąsias juras Graikijos pakras-tius plėsti — aš negalėjau susila-kyti nepajautęs to keisto plono se-no senovybės jausmo, lyg kad ši-tuose dviejuose gladiatoriuose bu-tų išlikus ta senovės puikė — ta pirmpradinė išdidybė — tai nuo-ga, aiški barbariška žvėriško gro-žio siela.

skaltė. Dabar, gerai neatmenu, ko-kioje mokykloje mokiniai įsventin-dami naują mokinį, jį nusigabeno į tam tikrai pramintą, buk tai teis-mo arba egzekucijos kambarį. Kambarys buvo visas juodai įtai-mas, su raudonais žiburiais ap-sviestas, viduje kambario stovėjo kulbė, o šale jos du budėliai bal-tuose iki žemės marškiniuose, su negyvių galvomis ir dideliais kir-viais rankose. Vienas iš atvedusių pasakė priešmirtinį pamokslą, kaip jis eis į pragarą, kaip jį velniai ten tasys, paskui užrėso jam akis ir prisakė padėti galvą ant kulbės, kad ji galėtų būti priderančiai nu-kirsta. Tam padėjus galvą ant kulbės, vienas iš egzektorių smo-gė šlapia mazgote jam per kaklą. Kada atsiėjo vaikina po „įsventini-mui“ prikelti, pasirodė, jog jis vi-siškai buvo negyvas. Tai jis tvir-tai tikėjo, jog jam nukirto galvą ir nuo to numirė. Tad tikėjimas yra labai galingas. Jeigu, paveizdan, astronomai būtų tvirtai tikėję, jog Halleyo kometa susisus su žeme, ji būtų ir susisūsiusi. Bet jie ne-tik ką abejojo ar ji susisūsi, bet net abejojo apie tai, ar ji yra ry-tuose ar vakaruose ir abejojo ar jos uodega yra ilga gazų sluota ar nuotakišku velioniu, bedrieckian-čiu nuo ponios Kometos, bėgan-čios pasi-pone Saulę, kad toje su-teiktų jai patarimą, ką padarius su-ponu Mārsu, jog tas nestoja į šiu-bą ir sulaužė prizadėjimus.

Taigi persitiktirns apie tikėji-mo galę sumaniū iš to pasinaudo-ti. Nusipirkau ilgą dešrą ir ją ant šniuro pakabinau po lubomis viršų stalo. Atsiėpioviau smotą du-onos ir valgydamas, žiūrį į dešrą ir mišlinu, jog valgau duoną su dešra. Kiek nemislinau, bet vis duona ir duona, o dešros nei už-uost. Po sanvaitės tokios prakti-kos taip man pasidarė ant širdies silpna, jog atsiėpėjus man pasi-rodė, jog aš ne duoną valgau, bet vieną dešrą, o duonos burtoje ne-buvo nei skonio, nors dešra palubė-jė kabojo kaip kabojuos. Tas bu-vo gerai, bet kad visgi geriaus duoną ir dešrą drauge valgyti, tai lollaus manau šale dešros pakabyti ir duonos smotą ir potam atsisėdus mišlyti, jog valgau duoną su dešra. Tada bent pragyvenimas pigiai at-siės. Kaip šitas bandymas nusi-seks, gal vėliaus pranešiu. Rasi-tos naujas išradimas labiau pa-saulį sujudys kaip p. Šutkaicio a-mžinai besisukančios pajegos maš-i-na.

Kartą gavęs „vakaciją“ susimis-linau kur pasivažinėti. Buvau gir-dėjęs, jog smagiausias laiko pra-leidimas tai žalcūs ir aligatorius gaudyti. Taigi važiaunų į Arkan-są. Trukis, kuriuomi važiaunu, bu-vo taip silpnas, jog kas penkioli-ka minučių sustodavo pasileisti ir vėl sustoję, bet laukuose. „Kas pasidarė?“ paklausiau kundukto-riaus. „Karvė stovi ant trukio vė-zių“ jis atsakė, „mašinistas nu-vejo ją nuvaryti“. Pradėjus eiti ir vėl neužilgo pradėjo apsistoti. „Ar kita karvė ant vėzių?“ aš už-klausiau. „Ne. Freitas (tavoris) atsiri-š traukus“ mus priešakyje“ atsai-kė. Tulas senis užsimanė žinoti kokią stotį privaziuosime ir pa-klausė pas durų sargą. „Hey“, tasi atsakė. „Aš norėjau paklausti, kokią stotį privaziuojame!“ suri-ko senis. Duriininkas dar smar-tiek tikėjimo, kaip agunos gru-das, tai jeigu lieptų vienam kal-tui persikelti į kitą vietą, tai tas jį persikeltų. Vėl vieną syk pas mus kalbėnė užėjusi pasakojant, o kokią jos patikrinamą atsitikimą. Kokia ten jai pažįstama moteris sirgo palagu. Dalykas buvo sun-kus, vargiai pakenčiamas, išrodė, jog moteris neperkęs. Todėl bobu-tė ir patyrusios kaimynės jai įkal-binėjo, kad ji tvirtai mislyti ir ti-kėty, jog tie skausmai pereiną ant kudiuko tėvo. Moteris paklausė ir jos skausmai umai sumažėjo taip, jog reikals buvo laimingai ir ne-sunkiai užbaigtas. Parejus tėvui, klausia, ar jam niekas nesidarė. Jis atsakė nieko nežinas ir svei-kesnė tauta, apsupta aplinkui visai skirtomis tautomis, ir nuolat su slavais turėjusi artūmus prietikius, galėjo lengviau ir jį įtekmėn pa-kluiti. Tą geriausiai parodo vė-lesnėji giminysta su lenkais. Ži-monia, nekurius kalbos įpatybės slai-vai, ypač rusinai, galėjo persimti ir nuo lietuvių. Bet dauguma lie-tuviškų žodžių, matomai, senovėje tapo užvauduoti slaviskais žodžiais, angliską laikraštį ir štai ką pa-

na. Negrai buvo įžeisti, jog į jų vagoną įlipo baltas žmogus, dargi su krokodilium rankose. Jį kiekvienas atsilenkė britvą ir, var-gšas žmogelis ant sekanties stoties išsinešė savo sandrągą į smotus supiaustytą. Apie pietus priva-ziavome Srutville, kur traukis su-stojto valandą laiko pietų. Aš nu-bėgau į artimiausią restauraciją, kad gavus ką sukramtyti. Papra-šiau kavos. Kava buvo taip silp-na, jog neįstengė išlaikyti cukrų. Turėjo ir austerių sriubos: bet, ant nelaimės, austeriai užmėjo slaptazodį ir todėl į sriubą negalė-jo įeiti. Vienas vyras šalia ma-nęs sėd

žizios įgaliojti meklėjai, kurie tarpininkauja atėmimo iš kitur atvykusių Amerikiečių prekių). Knygos išsiųstos jau iš New Yorko ir yra užtikrinimas, kad knygos dar prieš seimą busių atimtos. N.

13 Prusų. Pagal žinias, kokias gauna Centro valdyba iš Prusų Lietuvos, galima spręsti, jog T.M. D. pradeda ištikro bičiuliutis su prūsais-lituviais. Andai buvo pranešta, jog Tilžėje susitvėrė stipri T. M. D. kuopa iš žymiausių lietuvių netik Tilžės, bet ir artimų miesčių. Dabar vėl gauname žinias, jog Centro valdybai prisiūstas diktos plauktas naujų narių, kaip iš Tilžės, taip ir iš aplinkinių. Europiečiai visados skaitė, savo "broliu-amerikiečiams" darbiais ir energijais kaip abeluose tautiškuose darbuose, taip ir T. M. D. reikaluose, bet sprendžiant pagal pradžią, ar kartais mūsų "prūsai" nepalens darbuose ir pačių amerikiečių.

Ar šie, ar tie — bet visgi reik tik pasidžiaugti, kad T. M. D. atranda karštus savo remėjus ir draugus visur, kur tik lietuvių gyvena. Pirmą ugnį Prūsijos sukurė, rodos, p. Gabrys, buvęs kelis sykus Tilžėje reikaluose Kudirkos raštų laidos. Plačiai žinomi patrijotai-veikėjai, kaip v. p. V. V. nagaitis, Storaša ir kiti yra tolimiesiems T. M. D. palaikytojais ir platintojais. abc.

T. M. D. Austrijai. T. M. D. iki šiol turėjo savo kuopas ir narius keturiose viešpatijose: Suvienvyose, Valstijose, Didžiojoje Britanijoje, Kanadoje, Maskolijoje ir Vokietijoje. Prie jų dabar galima pridėti dar penktą — Austriją. Šiomis dienomis Centro valdyba gavusi žinias, kad būrelis lietuvių, apsigyvenusių Kriokave (lenkiškai — Krakow*), nutarė suorganizuoti pas save T. M. D. skyrių.

"Kriokaviečiai", rašo M. R. iš Tilžės "prisuntė savo metines mokesčius stačiai Tilžės vietinei T. M. D. kuopai, prašydami patarpininkauti persiuntinė Kudirkos raštų, kurių jie jau nuo seniai laukė laukia". Mat jų bijotasi, kad gal jiems reiks laukti pakol T. M. D. neišsiųs jiems knygų iš Amerikos. Jų nežinoja, jog ekspediją Kudirkos raštų europiečiams bus padaryta atskirai, pagal planą, kurį Centro valdyba pavėdė išdribti Paryžiaus kuopai. Korespondentas.

* Krakow — Sena Lenkijos sostinė. Padalinus Lenkiją, Krakow pateko Austrijai.

So. Omaha, Nebr. Neseniai čia vietinė T. M. D. kuopa buvo surengusi balių, nuo kurio visas pelnas buvo paskirtas uždėjimui minėtos kuopos knygynėlio. Gražus būrelis susirinkusių lietuvių dailiai ir mandagiai pasilinksmino ir tuomai dar prigriebė gražiam T. M. D. kuopos sumanymui. Pieno liko apie \$35, už kuriuos ir supirka pirmas plauktas knygynėlio. Kuopos viršininkai, lygiai ir teigė ir kuopos nariai dikiškai pasidarbavo dėlėi sutvėrimo šio knygynėlio, nes pradžia visada sunki. Tegul žmonės naudojasi toms knygynėliams, tegul, atradę laiką, perskaityt vieną kitą. Kuopa žada ateityje padidinti šią knygynėlį, moksliškoms knygynėliams ir naudingais, žingeidžiais pasiskaitymais ir žmonių neverta bijoti "bedieviškų knygų": T. M. D. kuopa, kaip ir visa T. M. D. platina nebedievystę, bet apšvietą, kuri yra reikalinga kiekvienam žmogui. Mes iš savo pusės veliname kaip T. M. D. kuopai, taip ir jos knygynėliui laimingos kloties. Sėkite, draugai, vardan T. M. D. sveiką sėklą apšvietos! Draugas.

APYŠKAITA TĖVYNĖS MYLĖTOJŲ DRAUGIJOS.
Maryd, Pa., pav., J. O. Pet-
rauskas 60.
Los Angeles, Cal., 48 kuop.,
per M. Elk. 7.80
Du Bois, Pa., 67 kp., per J.
Vailonį \$11.40
Du Bois, Pa., apdarams V.
Kudirkos raštų 9.24
Hudson, Pa., pav., su apda-
rais P. Sungaila 1.46
So. Boston, Mass., pav., su
apdarais, O. Migauckiūtė 1.44
Jahany City, Pa., 8 kp., per
J. Overaitį 10.20

(Tas an penko dars.)

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,
P. D. Chantepie de la Saussaye,
Teologijos profesor. Amsterdame,
Vertė J. Laukis

pirma trys augščiausi dievai, paskui didysai Ea sunus Marduk ir kiti likimų lėmėjai. Prirengimai taiklisko kosmoso įtaisyto, — kaip gyvenimo dievams, kaip pasirodo vėliau, — ir auganti dievų galybė, atvedė į didelę kovą Tiamat ir jos bendrijas su dievais. Prie šito Lachmu ir Lachamu visiškai pasitraukia į šalį. Po Tiamat šaliai stoja jos vyras Kingu ir vienuolika jų sutvėrė bausių, daugiausiai turinčių slykščių gyvųjų išvyzdį. Jie yra artimuose prietikiuose su zodiako ženklais. Pirmoji Marduko šalininkų gilioti stoja bausis ugnies dievas Gibil. Šitas mušis parodo savimi kovą šviesos su tamsa. Nors Kingu yra teiggi ugnies dievu, bet jis greičiau yra naikinantis požeminę ugnimi. Jo tikslu yra sunaikinimas dangiško ugnies dievo. Didieji dievai mušio vengia. Mardukas sutinka eiti kovon, bet stato išlygą, idant jis nuo to laiko būtų vyriausiu vadovu, kaip dievų susirinkimuose, taip ir lemiant likimą (žr. sk. 29, šventė Cakmuku). Iškeliamas dievų puota ir kaip išsiganę dievai girtai pasigeria, tai Ansar išgauna jų sutikimą ant Marduko reikalavimų. Jie padaro jį karaliumi ir jis "perėjęs savo tėvus, užima likimo lėmėjo vietą". Stebuklas, padarytas vienu žodžiu, duoda augštesnį ir nepaprastą jo galybės patvirtinimą*). Buvusi prieš jį užlaida

*) Šitas sanprotavimas apie atliekamą tik žodžių, stebuklingą veiksmą, padaro apie svieto sutvėrimą epikos įrpytę.

išnyksta jo paliepimu ir vėl taip pat stoja atgal. Apsiginkluodamas puikiais ginklais, į kurių skaitliū įeina vėjai, žaibai, perkuno kirvis, žerintis švyturys ir teiggi medžioklinis tinklas, jis, po smarkios kovos pergalį Tiamat ir jos kareiviją ir atima nuo Kingu jo išplėstas likimo lenteles. Paskui jis išdalina Tiamat kūną į dalis. Viena jo pusė, dangiško vandenynio pavidale nuo to laiko riboja dangišką dievų sritį. Ji uždaryta klingiu, idant vanduo iš jos negalėtų lieti. Ant bedugnės vandeniu Marduko stato dangišką rūmą. Paskui eina tvėrimas žvaidžių, dalintųjų laiko, žemės, žmonių ir gėdų (kaipo kulto vietų?), kiek galima suprasti iš sugadintų visai nuotraukų. Ar žmonės buvo sutvėrti vieno Marduko, tikrai negalima išprasti. Bet ant pabaiginės plytelės apie jį sakoma, jog jisai "tas, ką sutvėrė žmonės". Čion galima priimti, kad dviejuose kituose atsitikimuose, kuomet Ea tvėrė dievų žinnes, o dievė Aruru vieną karžygi, tai abu jėdų buvo žiedžiam iš molio. Epikos užbaiga susideda iš nukreipto į žmones prasergejimo sulyg to, kad jie turėtų dievišką baimę, duodančią ilgą gyvenimą, ir iš pristoto augščiau Marduko — pergalėtojo, dievų valdovo garbstymo*).

*) Nuotraukos iš kitų istorijų apie svieto sutvėrimą parodo, jog įvairios kunigų mokyklos vyravo įvairios mitologijos padavos. Iš to aiškiai galima matyti, kad atskirų dievų atsitikimuose prie vieno ar kito svietio ir kosmologikuose suopuotuose vieli didelės nenaiškybės. Vienoje tokių nuotraukų apie svieto sutvėrimą, kuri panašiai Istarės pragaran kakimui, privedama vienam žvejimui, kova su silbnu neparodoma. Iš pat pradžių atsiranda dievų gyvenimai ir žemiškos jų kulto vietos. Marduk drauge su Aruru sutvėrė žmones, idant jie užlaikytų dievus jų pamylėtose vietose. Babilonas yra šventas gardas. Trečia nuotrauka perkėlė kovą su silbnu į žmonių istorijos laiką. Silbinas Tiamat bausiai spaudžia žmones ir gresia dievų valdybai. Vienas dievų — Marduk? — užmuša Silbiną. Per trejis metus ir tris mėnesius, dieną ir naktį teka prakaitu jo kraujas.

Pasakojimas apie tvaną paimtas į skaičių Izdubarinės epikos sakinių (žr. sk. 39). Jis yra parašytas ant vienos iš geriausių išlikusių plytelių iš skaitliaus dyvikos, padarančių epiką. Apie tvaną pasakojimo karžygių yra Sit-Napistim. Ant pabaigos jis vadinama Chazizatra "išmaningiausias, arba padoriausias". Raidžių perkeitimas šią vardą leidžia suvienyti su vardu Xisuthros, kurį jis turi pas Berosą. Sulyg mitologisko apie tvaną pasakojimo turinio reikia pasakyti, tai patį ką ir apskritai sulyg Izdubarui epikos. Sit-Napistim pasakoja tvano istoriją Izdubarui, kuris, panašiai jam, išvengė mirties ir tapo priskaitytas prie dievų draugios. Idomu, kad nutarto dievų pražūtingo darbo priežastis buvo pasakiško senovės gardo Susippaka gyventojų nuodėmės, kur gyveno Sit-Napistim. Ea be kitų dievų žinios sapne praneša Sit-Napistimui jų nusprendimą. Jo patarimu ir sumanymu, Sit-Napistim stato arką, prikrauja ją visokiais turtais, suveda į visokios rūšies gyvulius ir užsidaro joje drauge su statytojais ir savo šeima. Su audringu jurų prieludžiu susivienija dangaus audra; Anunnaki iškelia savo ugninius švyturius. Patys dievai neįsakovomoje baimėje bėga nuo tvano, kylančio iki dangių. Šešias dienas ir naktis siaučia audros tvanas; visi žmonės vėl pavirsta į žemę. Tasyk Sit-Napistim atidaro langą ir, užtvoktas šviesos, su asaromis virsta atgal. Ant kalno Nizir arka sustoja. Po septynių dienų Sit-Napistim išleidžia arką, paskui kregždę; abu sugryžta atgal, neradę sau prieglaudos. Varnas negryžta. Tasyk Sit-Napistim apleidžia

Pav. 42. Sit-Napistim arkoje.

laivą su visais buvusiais jame sutvėrimais ir ant kalno viršaus duoda auką. Dievai vuosto jos kvapsnį ir kaip musės spiečiasi apie aukotoją. Pasirodo teiggi ir Bell, tikrasai tvano kaltininkas. Su rustumu mato jis, kad vienas žmogus su savo artymais išliko nuo jo. Bet Ea suspėja jį nuramdyti. Bel įeina arkon ir duoda savo palaiminimą. Sit-Napistimui ir jo pačiai, kurie tapę panašiais dievams nusitolina upių intakon.

Kosmologiskieji sanprotavimai, esanti šitų mitologiskų pasakojimų asmeniu atskiria dangišką dievą Anu siųstą antžeminį Belo svietą ir požeminį, priklausančią Ea. P. žeme yra numirėlių karalija (žr. sk. 37). Svarbiausi san

protavimai, apsklembianti trijų svietų formą ir vietą teisiniai išdėta jau pas Diodorą Sicilietį: Žemė (žemės kalnas) turi iš apačios išduobto, apversto, apskritaus laivo išvyzdį. Po žemės pluta yra numirėlių karalija. Įdubimas gi priklauso Ea viešpatybei, kuris valdo slaptinę vandenų gilumą, juromis, versmėmis ir šaltiniais. Visa kas tas yra apsiusti vandenynu yt juosta (arba žalčiu). Dangiskasis skliautas, nusitiesias augščiau žeminio kalno ir savo forma atsakas anai, atsidalina nuo antžeminio svieto dangiškuoju vandenynu. Pagrindui jam buvo horizontas. Iš dangaus vidaus, iš dangiškojo gyvenimo išeina saulė. Dveji vartai, rytuose ir vakaruose, žymėja jos užtekėjimą ir nusileidimo vietas. Du kalnai, šviesus kalnas rytuose ir tamsus vakaruose, esti vaikščiojamo jos viršų žemės kelio ruožiais. Po rytiniu kalnu yra dievų susirinkimo vieta, kurioje jie, pirmininkaujant Mardukui lemia likimus. Iš to paties teismų būto saulė pradeda savo kelionę. Tebėsas pordraug sanprotavimas, kad pavasarinės saulės dievas, kaip Ea sunus, iškyla iš vandens gilumos, tam nepriestarauja. Nejudinamuoju dangum žvaigždės vaikščioja paskirtais joms keliais.

37. SANPROTAVIMAI APIE GYVENIMĄ PO MYRIUL

Nusisuntimo raštai. Alf. Jeremias, Die babylonisch-assyrischen Vorstellungen vom Leben nach dem Tode (1887 m.); Jensen, Die Kosmologie der Babylonier (1890 m.); Gaveli — Revue de l'histoire des religions (1888 m.) ir — Revue semitique (1893 m.).

Aršiausia, visų žmonių lygiai laukianti dalis, yra mirtis. Niekas negali jos išvengti, niekas negali nuo jos ištrukti ir žmonės liekasi tik prašyti prailginimo, ilgo gyvenimo, žilos senatvės sulaukimo. Kas perėngė myrio karalijos vartus, su tuo viskas pasibaigta: toksai amžinas įstatymas. Numirėlių gyvenime nėra nė džiaugsmo, nė vilties; tamsi naktis nėra apšviečiama jokia šviesa; visur tik rusėjimas ir iš visos žemiškos puikenybės liekasi tik niekinga ir apgailėtina šešėlių gyvastis. Rusėjimo dulkės apgulę visą numirėlių karaliją; dulkėmis apklotos jos durys ir sklendės, dulkės yra maistu joje gyvenantiems: šitepos poetiškoje formoje išreikšta šita mąstis sakmėje apie Istarės kakimą pragaran, kurioje yra aprašymas požeminio svieto ir parodyta gyvenimas numirėlių karalijoje. Vakaruose, kur nusileidžia saulė, ten yra jėjimas numirėlių karalijon, šalin, iš kurios sugryžimo nėra. Allatu, požeminio svieto dievės šeimininkavimo sritis yra baisiai didelio gardo pavidalo su neapsakomu didumo rūmu. Didysai kalėjimas apsuptas septyneriomis sienomis. Jokia šviesa nešviečia numirėliams. Tamsoje girdima jų gailingi balsai. Jie gyvena nuogasties ir verksmo srityje. Karaliai ir kunigai ir visi žemės didieji atranda vieną ir tą patį apgailėtiną likimą. Prieš baisiąją Allatu numirėliai stoja nuogais. Apsisautę sparnuotais drabuziais, jie šlaistosi kaip šešėliai. Nėra jokio skirtumo tarp gerų ir blogų, visus laukia vienas likimas. Bet yra dar kas baisesnio, negu nuėjimas šešėlių karalijon. Dar didesnė yra gėda ir kancija liktis nepalaidotų. Priešui negalima padaryti didesnio skausmo ir afšesnis nelaimės kaip kad paliekant jį be palaidojimo, arba išdankant jo kapą. Neradęs sau ramybės kape, neramiai traukiasi aplink. — Apie babiloniską šermentes apeigas turime tik labai menkas žinias. Nėra surasta jokių antkapinių parašių, atkastų jį kapų senovybė yra abejotina. Visuotinu papročiu buvo lavonų deginimas. Nergalio gardas, Kuta ypatingai buvo numirėlių gardu. Numirėliams nestė maistas ir geras ir ant kapų buvo daromi nulejimai.

Tiktai mitologiskieji sanprotavimai išveda mus iš šito tamsaus mąsčių rato. Tula nedidelė viltis atsiveria mytuose apie Tammuzą ir Istar, apie palaimintų salą, teigipi ir galėjime numirėlius prisaukti su žavėjimų pagelba. Pačiame numirėlių karalijos viduryje yra gyvasties šaltinis rupestingai ir sargiai dabojamas pikty ir skaugių demonų. Slaptoji, paslėptoji vietoj auga jaunybės ir gyvybės medis. Istar per nevaliū įeina per žemutinio svieto vartus ir ten sulaukta, išsiluosuoja dievų gudrumu. Allatu priversta buvo leisti ją apšlakstyti gyvybės šaltinio vandeniu ir grąžinti jai laisvę. Sit-Napistim atidengia Izdubarui užslėptą vietą, kur yra gyvybės augalas. Bet ji vėl buvo atimama nuo jo; ir viskas, prie ko jis prisigauna, yra tas, kad Eabani, jo mirusio draugo dvasia, išeina iš po žemės, kaip vėjo dvelkimas, idant su juo pašnekėti. Numirėlių žavėjimai, turbūt, buvo ne kas kitas, kaip ceremonijos, kurios arba darė koki nors pagerėjimą patiems numirėliams, arba turėjo tikslą prisaukti dvasias.

Du žmonės, dėlei dievų susimylėjimo, buvo išvaduoti nuo abelo likimo. Sit-Napistim ir jo pati, tapę bemirčiais, gyvena yt koki dievai ant palaimintų salos. Tiktai tas gali išvysti palaimintų salą, kuris, panašiai Izdubarui, išdrysta persikelti per mirties vilnis, pergalėdamas baisesius pavojus. Sala ta guli-priešais dviejų sriautų, Eufrato ir Tigro intaką. Ant jos yra gydantis gyvybės šaltinis ir gražiantis jaunybę gyvastinis angelas. Tiktai Samas žino jį kelią, kuriuomi jis kasdien eina. Labai gali būti, kad palaimintų salą, nors ji ir yra apie dviejų upių intaką, turėtų būti įieškoma Rytuose, iš kur paeina visokia gyvastis.

Pav. 43. Požeminis svietas

Parašė, Symboliška požeminio svieto išreikškima paduoda mums apylinkas šaltinius babiloniskais, kurie sutinkami su babiloniskais sanprotavimais, paduoda visą svietą pagallai į keturias akrysus: dangų, orą, žemę ir žemutinį svietą. Ant užpakalinės šaltinis platos pusės yra leopardo pavidalo, svyruota baldyklė, vyriškos lyties su keturiais apvaisais ir angies vnuodega. Šita baldyklė sturi pro viršutinį platos kraštą, kaip pro tvorą, taip kad snukis jos atrkelpas į priekinę pusę, o lotenos padėta ant platos krašto. Ant pupančios pusės pašiam viršuje erdimė užlanta dangumi, apženkinta žvaigždėmis ir dievų almbolais. Žemiau jos yra septynios figūros su gyvulių galvomis, laikinės dangų; gal tai septynių andrų demonai kaip oro srities atstovai. Trečias akrysus parodė myrio regykla. Negyvtis guli, susuktas, lovoje. Aukojiškiai rukymai parodo žavėjimo apeigas atlikimą. Du žmonės žvies pavaldė, parodo anti demonus-apygryžius, sergisti lova. Kitos pusėj naujau du pikti demonai, šale kurį stovi žmogaus pavelskias su laimlinio žestu. Paskutinis akrysus parodo žemutinio svieto kraštą. Žemiau plaukančių žuvių matyti tiesiai stovintį dievą. Viršutiname kame visokios emblėmos (ar pabukiai). Ant vandens plaukia lutas ir jame guli parkipęs arkiya. Motoris stovi vienu kėlu ant gyvulių, kita gi koja ant jo galvos. Tai yra nuoga figura su šunio galva, kiekvienoj rankoj ji gniauzia gyvastį; prie jos krūtų priklbė du lutyčiai. Už jos stovi sparnuota baldyklė, iškelusi dešinę ranką.

38. ŽAVĖJIMAI IR DEMOLOGIJAI

Nusisuntimo raštai. Lenorman, L. c; tekstai ir vertimai pas Gaveli. Documents religieux (1882 m.); Talquist, Die Assyrische Beschönerungs- serie Maglu (1894); Zimmera, Beitrage zur Kenntnis der babylonischen Religion (1. 1896); to paties Vater, Sohn und Fuersprecher in der babylonischen Gottesvorstellung (1896 m.).

Sitame skirsnyj kaip papildymą, paduosime trumpą magiškų sanprotavimų apžvalgą. Sulyg tikėjimiskos rašlavos nusisiusime prie sk. 34. Gausus aptauntintų tekstų turinys turi savyje labai daug kulturiškai istoriskos medžiagos. Magiškieji sanprotavimai buvo plačiai pasklidę ir giliai įsisakinę pas žmones, bet, neziurint į tai, jie turi tik antraeilinę tikėjimiską vertę. Jau Gudea stoja prieš žavėjimus. Juose yra žemesnis tikėjimo suoprotis ir jie esti privatiniam kasdieninio gyvenimo tikslams. Kunigai-zavėtojai, esanti atskiru kunigų luomu, vartoja savo ceremonijoms tokias maldines formulas, kurios išpradžių buvo sudėtos ne magiškims tikslams. Oficialiniam kulte žavėjimai neturi jokios vietos. Nėra jokių liudijimų apie tai, kad dievų šventainiai būtų buvę kokiame nors susiršime su magiškuoju kultu. Pati žavėjimo rašliava turi dvejoją padavą apie magiškojo mokslo paieą. Nevidoningas keėjimas prisiskaito kaimyniskoms svetimažemėms tautoms, priešingai gi jam veikiąs smarkus budas suteikiamas žavėjimais iš Eridu, Ea, Eridu dievo kerėjimais. Nors magiškieji sanprotavimai ir siekia seniausius laikus, kuriems yra istoriskieji dokumentai, bet asmeniškai žinomi mus žavėjimai, gauti nuo asyryų, priklauso vėlesniam laikui. Labai tankiai juose lošia rolė Marduk. Ypatingai prie šitos rašliavos priklauso trys dievai: Ea, Marduk ir Gibil (žr. žemiau). Nebo pasirodo prigulingu nuo Marduko ir žavėjimuose veikia kaip ano sunus. Paskaidymas prisaukiamų dievų ir dieviškų porų sulyg jų laipsnio atsako tokiame pat paskaidymui jų asyryų karalių parašuose. Žavėjimų priežastim buvo visokios ligos ir ligoti padėjimai kaip fiziško taip ir psichiško pobūdžio. Liga yra padaroma arba pikty demonų, dėl dievų rustybės gavusių valią ant žmogaus, arba raganų ir raganų. Kartais patys užrustinti dievai pasinaudoja demonais kaip jų uždedamų bausmių išpildytojais. Ypatingai pikta dvasia stengiasi sugriauti šeiminiską gyvenimą. Barniai ir nesutikimai, neapykanta, skaugė ir apnekejimas padaro joms didelį smagumą. Jei žmogus apraganautas ar kipo apstėtas, tai ant jo guli prakeikimas, kurį galima nuimti tik žavėjimais ir su dievų pagelba. Didžiausiu apraganavimo įrankių yra piktos akies užmetimas ir raganiški žodžiai, teigpi nuodingas kvapas ir nuodingos seilės. Bet apskritai visokis tiesus ar aplinkinis susilietimas su apraganautoju gali įtraukti žmogų į užburta ratą. Bėda ateina slapta ir pamaži, bet neapsistodama daro savo naikinantį darbą. Apsigynimo budai nuo jos turi iš dalies apsaugojimą, iš dalies gydymą pobūdį. Abelnai gi užburimo ir atburimo budai didumoje yra vienoki, kadangi pirmutinė taisyklė užburimo tikrybei yra tame, idant tokis išvartytų tokį. Sunaikinimui apraganavimo galybės, nešioja ant savės talismanus, akmenis ant kruutinės gražnos paveikslė, kurie prashalina kenksmingas veikmes ir duoda laimę. Su tokia jau pasekme amuletos nešiojama ir ant kaklo. Bet jei jau kas tapo apraganautas, tai jis skaitosis nevalyvu ir dievas jį apleidžia. Jam butinai reikia surasti užburimo paieą, arba ligos priežastis, idant prieš jį pastatyti atsakančią priešingą burimą, arba duoti užrustintiems dievams atsakančią išsipirkimą. Tam reikalinga kunigų-zavėtojų pagelba, kadangi visas dalykas yra ceremonijoje pasekančioje žavėjimų per kurią sergata (pacientas) turi apsisvalyti. Apvalomaisiais elementais yra ugnis, vanduo ir alyva, visoki tepalai ir gydančios žolės. Žavėjimo apeigos atsisbuva žavėjimo formulas murrant. Kaip naktis yra demoniškų ir magiškų užsiuntimų laikas, taip ji yra ir geriausių žavėjimų darymui laikas. Du dideli asyryškieji žavėjimų formulių rinkiniai vadinama *suđeginimu*, nuo svarbiausio magiško būdo. Šale sergancio lovos dedama zarjinė ir, kalbant zavėtojui burtiškias formulas, ant jos deginama visoki daiktai: turj simbolių prasme: gydančios žolės, vaisiai, sėklos, avių ir ožkų kailiai. Kaip visi šitie daiktai suplėsoma ir paskui metama ugnin, kaip sunaikintos sėklos, gėlės ir vaisiai negali jau augti, avies gi vilna negali likti drabaziui, taip turi susinaikinti ir užburimas ir pranykti ugnies dvelkime. Viskas atsisbuva prie švyturių šviesos. Vietoje simboliško deginimo, arba drauge su juo vartojama ir kiti simboliški veiksmi. Apstėstasis yra surišamas užburtoju šniuru, kuris paskui buvo atišamas. Daroma paveikslai iš molio, asfalto, miltų, tuno (vaško) ar medžio, išreiskianti pikta dvasią, raganų ar raganą; paskui juos apterlioja, naikina, degina, meta upen, užkasa po durų slenkščiu, arba nuneša ant kapinių. Dievų, arba pagelbstančių dievybių paveikslai dedami šale sergancio lovos po dešinei ir po kairei pusei; bet kartais tokiu pat budu statoma biaurys, karikatūriškieji demonų išreiskimai. Priegtam daroma aukojimiskieji rukymai ir nulejimai. Nulejimams vartojama tyras vanduo; jei galima, iš šventų upių Tigro ir Eufrato ir gryna augalinė alyva. Ant jų kaip ir ant deginamų daiktų pereina nevalybė, kuri tokiu budu ir prasišalina. Su burtiškų ir apvalomųjų pabuklių pagelba jis yra išvejamas tirlaukin, tuščion (eufemybės?) vieton, kur gyvena demonai. Jei žavėjimas buvo pasekmingas, tai žmogus vėl atsiduoda į mielaširdingas savo dievo rankas.

Iš visų nesuskaitomų dievų, prisaukiamų pagelbon nuo demonų ir raganų, žinoma, atsižymi šviesos dievai: Samas, kuris, kaip užtekanti saulė, turi išvaikyti baimes, naktinių dvasių užvaromos; Sin, — naktinės tamos sargas ir apšvietėjas, Istar ir jos vyras Tammuz. Bet pirmiausia vietą žavėjimuose ir valymuose užima ypatingai trejybė: Ea, Marduk ir Gibil. Kad Ea turi artimą susiri-

(Toliau tęs.)

RETEŽIS.

Apysakėlė iš lietuvių amerikiečių gyvenimo.

Parsa ŠLIBURIS.

sparnų neturėjo ir likosi tunoti, kaip Prometėjus prikaltas prie kietos uolos.

— Niekai gyvenimas....
— Laikas slinko, tartum juodas, tamsus debesys, užslėpęs po savimi laimės ir gyvenimo saulutę.

Galų gale Pilypas ėmė manyti apie tai, kad išrasti kokią priežastį, ir pamesti.... Jo vėlė prasidėjo kova: du jausmai kariavo prieš vienas antrą, bet kova buvo be pasekmės.... Nematoma meilės pajiega traukė jį ir jis neįstengė nutraukti tą nematomą retežį.... Ant galo, metė ginklus ir nuėjo pas savo mylimąją.

— Mylimasis! — pašnekino tojė, žiūrėdama jam į akis; — Kad da ilgiau butum neatėjęs, bučiau iš ilgesio numirus....
— Aš ir gi labai pasiilgau....
— Kodėl gi taip ilgai neatėjote?
— Tai taip sau....
— Taip sau. Aš nesuprantu....
— Ko nesuprantate?....
— Et! Nesakysiu....

Kambaris buvo tuščias. Pilypas ištiesė rankas, pažengė du žingsnius artyn prie merginos, apkabino ją ir spaudė, o jų lupos suaugo į daiktą....

Jiedu jautėsi tarytum danguje esanti. Tuo tarpu už durų šubraskėjo laipsniai, susilaužė kojos ir vos tik suspėjęs jiedviem persiskirti, įėjo šeimininkė. Pilypas, nuduodamas rimtumą, sušnėko:

— Nepapasakoji nei kas girdėt pas jus.
— Žinau, bet tyčia nepasakosiu....
— Kodėl?
— Taip, tyčia!

Šeimininkė buvo parėjusi nuo rinkos. Pasidėjo gurbą, prkraudą pilnai mėsos šmotais ir daržovėmis. Ji buvo dar ne sena, bet sudžiuvusi, kaip šakalys; žiurint jai į veidą galima buvo iš jos raukšlų išskaityti visas jos pergyventas valandas....

— Malonėkite sėsti — ji tarė.
— Ačiū.

Pilypas atsistodė, šnekėjo apie tai, kad darbas vargina žmones, kad nieko negalima užsidirbti ir apie tai, kad lobininkai išnaudoja prastus darbininkus.

— Ką mes, praščiokai, jau ant to turbūt esame Dievo leisti — atsakė šeimininkė. — Kur pasidėsi? Gyvas į žemę neįlysi.

— Tubut pasivėlavomė užginti — pritarė Palionė.

— Kodėl?
— Tėvai pasakojo, kad pirmiau žmonės geriau gyvendavę, bet jau dabar negali taip gyventi.

— Blogai.

Pilypas iškrapštes iš kišenius dešimtuką liepė, kad kas eitų alaus parnešti. Nors jis nebuvo mėgstantis gerti, bet kad pas Amerikos lietuvių yra papročiu, nuėjus į svečius, užsteliuoti šotį raugalo, tai ir jis, nenorėdamas save, sulyg girsnojanti nuomonės, pasizemint, siuntė parnešti alaus. Čia pat nebuvo kam eiti, todėl šeimininkė, paėmus nuo stalo pinigą, išnešė į kitą kambarį ir padavė Gervazui, liepdama pasiimti šotį, paplaut ir parnešti alaus.

Gervazas išėjo.

Stiklas už stiklo jie sveikinosi ir gerė. Raginosi vienas kitą, tarsi rodydami meilę, bet tą darė dėlei skystimo.

Palionė prisilaikė.

Pirmąjį stiklą ji nugėrė tik iki pusei ir, paskui, jeigu kas norėjo įpilti, ji uždengė sauja stiklą ir sakė:

— Mą ir taip perdaug....
— Tokia jauna! — nusistebėjo šeimininkė.
— Kad ir jauna, bet daugiausiai nenoriu.
— Aš, kaip tik buvau, tik duok, budavo.
— Aš nemėgstu.
— Ką ten nemėgsti! Vaikinas mato, tai ir prisilaikai.

— Visai ne.
— Tegul bus ir ne.

Pralaidęs vakarą, atsisveikino su namiškiais ir su mergina ir išėjo. Bet, atsisveikinant, mergina pamiršo užkviesti, kad kitą sykį ateitų, o jam jau tas buvo priežastis išsiluosuoti iš meilės retežių....

Nedėlioje Pilypas eidavo pas merginą ir važiuodavo ant tyro oro į gojų, kur jiedu linksmai praleisdavo laiką besikalbėdami apie savo ateitę. Šią gi nedėlę Pilypas jau išvažiavo su draugais, visai menkai manydamas apie Palionę. Nors jam nematomas kirminas kando į sąžinę, tačiau jis visokiais būdais stengėsi save nuraminti.... Jis manė atsikratyti ne todėl, kad ji jam iš ypotos, ar būdo nepatiktų, bet todėl, kad matė tiek sunkenybių gyvenime, kurios atrodė sunkesnės už baisiausią slogą.

Bevaikščiojant, Pilypas priėjo prie Morkaus ir sušnėko:

— Mėginu išsiluosuoti....
— Iš kur?... O, beje.... Gal but....
— Jeigu tik pasiseks....
— Tai juokas! O gal kas blogai?....
— Visai ne....
— Aš netikiu....
— Kodėl? Manai aš toks niekias?....

— Tai....
— Visai nei mislyje nebuvo....
Morkus nusijuokė, pažiūrėjo atydziai į Pilypą ir tarė:
— Aš girdėjau, jog....
— Et, neteisybė!....
— Nepakliuk tik broleli....

Pilypas nutilo ir truputį paraudo; iš jo akių ir veido galima buvo išskaityti mintis ir įspūdžius. Morkus vėl tęsė:

— Žinai čia, tai ne Lietuvoje....
— Kas?
— Raudonsiuliai....
— Ką?
— Paima gražiai už rankos, įsisodina, nuveža ir.... Ir dabar dar nesupranti?
— Tik pajusčiau, tai tuojaus išnykčiau....
— Kasžin? Jeigu ji būtų gudri....
— Tas lakunas su sparnais ir su akimis....

Palionė pasilikusi namie viena, laukė, žiūrėjo tai per langą, tai duris atsidariusi. Tačiau veltui.... Ta diena jai taip prailgo, tarsi ten būtų tilpę keli metai.... Nuėjusi į miegamąjį kambarėlį, pasiėmė jaunikačio paveikslą ir bežiūrėdama pradėjo verkti. Ant tos skaisčios lėlijos apsiplė ašarų rasa.

Likimas pilnas nelaimių!....
Vakare, parvažėvė iš laukų šeimininkai, pamatė Palionę dideliame nusiminime esant. Šeimininkė, priėjusi, pašnekino:

— Kas jumis? Ko taip nusiminusi?
— Tai, aš visada....
— Ką? Turbut vaikinas neatėjo?

Mergina greitai apleido tą kambarį ir, išėjusi, apsiplė ašaromis. Nusiverkusi, po valandos vėl sugrįžo. Šeimininkė vėl tarė:

— Matai tavo vaikina?.... Aš sakiau!
— Ką jis padarė?....
— Nugi jau tave pametė!
— O ką jūs žinote?

— Jau matyt....
Per Palionės veidą nusirito dvi žibanti ašaros, bet ji stengėsi, kaip galint paslėpti savo nusiminimą.

— Kur tu dabar dingi?....
— Tai, tai, tai....

Tuos žodžius pasakiusi pradėjo verkti. Jos širdis prisipildė gailėsčiu. Jai prieš akis atsistojo gyvenimas, kaip juodas bauginantis šešelis.... Pas žmones buvo paprotis pramanyti visokias kalbas apie tais merginas, kurios mylėdavosi su jaunikačiais ir pasimesdavo. Palionė gerai žinojo, kad ir jai tie patys liepsnojanti liežuviai kęps, todėl ji gaudinosi ir verkė taip, kad jos jauna, užkerėta šventa meile širdis galėjo plysti iš gailėsčio.

Jos laimė dingo.... Išsiverkusi ji nuėjo gulti.

Šeimininkas mokėjo truputį žaisti ant smuiko. Jis, atsistodė, įsitempė stygas ir kelis syk patraukė su stryku. Kambaris prisipildė balsais senoviskos apskutinės.

— Tai paika merga! Verki!

— Gaila merginos.

— Turbut, kas nors negerai jai....

— Oh!.... Gal but....

— Ale, tai meilė!

— Aš ir da taip nemačiau!

— Jis turbūt mokėjo meilei įkalbėti....

— Kad tai tik kalbėti!....

— O, ant galo.... gal....

Rami naktis visus apėmė į savo ramaus pasislėpimo glėbį, tik Palionė viena, susigraudinusi, verkė.... Verkė gaudžiai tol, kol širdis sukietėjo į kietą skaudų grumulį.... Kada jos, ašaromis aplietas, veidas pradėjo džiuti, jau dienos šviesa per langą tvino į jos mažą kambarėlį ir laikas artinosi eiti prie dienos darbo.

Ryte piliis atgijo, — visur apsiereiskė krutėjimas. Palionė ir gi, atsikėlusi, prausėsi nuo verkimo patinusį veidą.

Duos sustaugė penkioliki minutų iki septynių valandų. Ant gatvių žmonės kumbrino, kiekvienas prie savo darbo.

Šeimininkas išėjęs ryte, beeidamas, patiko Pilypą ir barė, kad apleido merginą. Pilypas pažvelgė ir atsakė:

— Juk neseniai buvau!
— Ji tavęs verkė.
— Verkė! Ir kogi?
— Žinai, kad taip negerai....
— Negerai? Ir ką padariau?
— Ką galima žinot....
— Užčiaupkit lūpas!

Apsisukęs Pilypas nuėjo prie darbo. Pasaka apie merginos verkimą jam giliai atsimušė į vėlę.... Atsiminė jis penktą dieną liepos ir pyko ant savęs už silpnumą galės.... Dirbdamas manė išnykt nuo veido žemės ir gimtą vėl nauju, tvirtu būdu kudukiu, bet tas jam nesidavė ir todėl sulaukęs vakaro nuėjo pas merginą.

Palionė sėdėjo ant kedės, visai netoli stalo ir mezgė iš baltų siūlų mezginį. Pilypas, nuoduodamas save nusidėjėliu, priėjęs, padavė ranką ir tarė:

— Gerą vakarą.
— Gerą, gerą....
— Tai ką? Kaip ėjosi?
— Gerai....
— Lyg piktą?....
— Kam da klasti!
— Nagi! Tai jau tos merginos....
— O vaikina?....

Pilypas žiūrėdamas į akis, nusisypsojo, suspaudė ranką ir storu balsu tarė:

— Kokia jūs ypatinga!....
— Da tyčiojasi!....

— O ne, ne!
— Apgaudinėtojas!
— Aš!
— Juk ne, aš....
— Kodėl apgaudinėjote?
— Nugi, ką šnekėjote? O dabar....
— Kas gi dabar?....
— Visai jau nei neateinate!

Dabar jis pridėjo prie savo krutinės pirštą ir, žiūrėdamas merginai į akis, sakė:

— O čia kas?
— Pliuskius!
— O sakote, kad visai neateinu.

Šeimininkė, nenorėdama kenkti, apleido kambarį ir išėjo. Pilypas apkabino merginą, suspaudė ir tarė:

— Atleiskite mą....
— Aš nepyktu.
— Tai kodėl barate?
— Ar jums negaila taip skaudinti mane?....

— Juk aš neseniai buvau buvęs....

— Būvęs.... Vaikino meilė!....

Persiskyrė. Pilypas bestovįs žiūrėjo į merginą, kuri jam atrodė, tartum neseniai pražydusi gėlė. Po neilgo tylėjimo Palionė sukuždėjo:

— Aš jus verkiau.
— Visai bereikalo.

Ji priglaudė savo meile liepsnojantią krutinę prie vaikino, galvą padėjo ant peties ir pradėjo verkti.

— Mylimiausiaj!....

— Aš negaliu....

Tas jaunikačią taip nusilpnino galėje, kad ji jau jokia pajiega atskirti nebetų galėjusi....

Nuo tasyk vaikinas paaukavo jai savo širdį ir manė vargą ir linksmybę dalinties pusiau.

Ant galo, atsidusęs, išsiėmė iš kišenės šnypsčuką, apsišluostė prakaitą ir tarė:

— Mylėsi mane visada?....

— Visada....

— Kas jus priverčia mane mylėti?....

— Aš nežinau....

— Kaip tai?....

— Aš jaučiu krutinėje....

Vėl įėjo į butą šeimininkė ir jiedu persiskyrė. Palionė pasidarė linksmesnė ir, priėjusi prie veidrodžio, klastėsi plaukus; ji buvo saumylė ir tikinti į savo gražumą, todėl ji žiūrėjo į veidrodį netik priešais, bet ir iš šono, kaip tik ji galėjo save matyti.

Tą vakarą parėjęs Pilypas net užmigti negalėjo. Vaikinas jau buvo Amerikoje pragyvenęs apie penkis metus, nei sykį nebuvo išpažinties pas kunigą. Tas jam labai rūpėjo.... Jį jau aplinkiniai vadino netikėliu....

Nieko nelaukęs jis nuėjo pas kunigą. Prie kunigo išsyk negalėjo prieiti, nes neprileido kunigo šeimininkė. Ant galo ji išėjusi pasakė:

— Galite įeiti.

— Ačiū....

Kepurė jis pakabino ant vinies, kunigo šeimininkės kambaryje, kur kabojo Kristaus ant Veronikos šnypsčuko nušluostytas paveikslas, ir retais žingsniais įėjo.

— Tegul bus pagarbintas....

— O ką?

Pilypas nebučiavo kunigui į ranką, kaip kiti, bet, suspaudęs, pasveikino ir tarė:

— Atėjau....

— Ką pasakysite?

— Noriu apsivesti.

— Taip. Suprantu.

— Galėsite tą darbą atlikti?....

— Visados.

Iš šnekos kunigas manė, kad tai čia viena iš avių.... Kudlotas avinas.... Akimis jį permetė, nusisypsojo ir tarė:

— Priguli ir parapiją?

— Ne.

— Kodėl?

— Kad mano motina sakė, kad aš užgimęs dviem priešakiniais dantimis....

— Ką tas reiškia?

— Dantys buvo kauliniai....

— Aš žinau, kad ne iš molio, bet tas juk nesiriša su tikėjimu.

— Visi gimsta be dantų....

— Na, tai ką?

— O su dantimis gimęs yra kitokis....

— Tai tu nėjai į bažnyčią todėl, kad kitokis?

— Žinoma.

— Tai tu dabar negali apsivesti.

— Kodėl?

— Kad nepriklausai į parapiją.

— Aš galia priklausyt....

— Tu, atskalune, nusiduodi paiku ir manai, kad aš nesuprantu!

— Ar pakas gali įsimylėti tokią gražią, kaip Palionė?!

— O, ant to tu, matyt, gabus....

— Tai kaip? — suriši, ar ne?

Kunigas susiraukė, ant jo riebios kaktos pasirodė raukšlės, kaip ant surio. Mat nepatiko nemandagi kalba norinčio apsivesti vaikino. Jis vaikščiojo po aslą ir ant galo prabilo:

— Penkinę už įstojimą į parapiją, o dvidešimt už užsakus ir surišimą.

Pilypas nusiziovavo, galvą pakasė, susiraukė ir tarė:

— Geriau bučiau laikrodėlį nusipirkęs....

Vėl kunigas nutilo ir nežymiai nusisypsojo. Jis tokius, kaip Pilypas greit išvardavo per duris laukan, bet dabar jis turėjo gerą

upą ir varinėjo šposus. Nepoilgo kunigas vėl prabilo:

— O dėl ko nori apsivesti?
— Kad myliu.
— Visai nesupranti nieko!
— Kaip tai?
— Kam tu gyveni?
— Kad užgimiau.

Pilypas, stovėdamas baidė nuo kepurės dulkes ir žiūrėjo į duris.... Kunigas paraudo, kaip molis ir, rusčiai pažiūrėjęs, tarė:

— Tu nemigęs, turi eiti išsimiegot!
— Ar su Palione?
— Eik laukan!

— Garbus Viešpatie!

— Eik!

— Mane mergina pames....

— Na, argi gali mylėt tokį mulkį?!

— O myli.

Dabar įėjo kunigo šeimininkė į kunigo kambarį ir kasžinko sukinosi, įšėjojo. Pilypas stovėjo, tarsi nudiegtas. Kunigas nusisuko į šeimininkę ir tarė:

— Atėjo mulkis, nei žino tikėjimo reikalų nei nieko, ir nori apsivesti.

— Yra visokių.

— Gal galėtum jį poteries išmokyt?

— Kokių jis nemoka?

— Jis nežino dėl ko žmogus priima moterystės sakramentą.

Kunigo šeimininkė greitai priėjo prie stovinčio jaunikačio ir, tarsi nenorėdama, kad kunigas išgirstų pusbalsiai sukuždėjo:

— Sakyk dėl išganyto vėlės.

— Lyg mano vėlė gulės su pačia.

Nusistebėjusi šeimininkė, atsigrėžė į viešpatį kunigą ir pasakė:

— Liepkite jam eiti namo.

Šeimininkė išėjo. Kunigas vaikščiodamas kasžin ką kalbėjo sau vienas. Ant galo pakėlė savo juodus tankius blakstienus ir tarė:

— Turi eit sau.

— Na!

— Pinigų mokėt nenori.

— Tai pas jus sakramentai už pinigų?!

— Tu mulki! Išėik!

Priėjęs už alkanės nutvėrė ir išstūmė per duris. Pilypas išėjęs į gatvę manė apie tai, kad žeidė kunigą, taip guodojamą ypata, bet kartu jautėsi save prakinum, kad mokėjo nesiduoti savo vilną kirpti.

Nuėjo pas Palionę ir, palingavęs galvą, tarė:

— Jūs mą perbrangi....

— Branginate savo gražiais žodžiais, o tas labiau mane riša prie jus....

— Aš visai ne tą norėjau pasakyti....

— Nagi?....

— Buvau pas kunigą ir šnekėjau.... Reikalauja, net dvidešimt penkių dolerių!

— Ve!

— Ką darome?

— Reikėjo prašyt, kad už mažiau.

— Tai pasaka!

Nusiminusi Palionė palingavo galva, atsiduso nuo pat vėlės ir prabilo:

— Visokie vėjai mudviejų širdis blaško....

— Tai gadyne!

Pilypas pasidėjo ant staluko kepurę ir atsėdo. Pasiziūrėjo per langą į gatvę ir tarė:

— Žinai ką?!

— Nagi....

— Mes galime civiliškaai apsivesti.

— Kas tas "civiliškaai"?

— Mudviejų širdis jau susirė, tik neturiu tiesos daikte gyventi.... Suprantate?....

Ji palingavo galva ir nusiminusi pridūrė:

— Taip....

— Nuiesime pas teisėją, gausime popierą, pareisime ir....

Plona Palionės veido zievė paraudo, rankos nusviro žemyn.... Nusigando.... Ant galo ji apkabino vaikina, suspaudė ir pasakė:

— Mą vistiek.

Sutarę, persiskyrė ir laukė dienos vestuvių. Pilypas, nors mylėjo merginą, bet atsiminus apie gyvenimo aplinkybes jį ėmė baimė.... Ką tik jis buvo be pradės išmoksi vienas gyventi, bet dabar nematomas retežis veržė į daiktą dvi atskiras širdis....

Baimė....

Vakare Pilypas atsigulė į lovą, gulėdamas žiūrėjo į šale savęs esantią tuščią vietą ir manė apie tai, kad neužligo šale jo gulės jo brangenybė, dievaitė, angelas....

Užmigo....

Sapne jam rodėsi, kad jis jau po vestuvių gulė drauge su mylima motere.... Jis, apkabines, spaudė jos minkštą krutinę prie savęs ir bučiavo plonas, minkštas, truputį rausvas jos lūpas.... Kiek tai laimės!....

Pabudo....

Apsikabinęs beturįs pagalvį glėbije....

Mat meilė jaunikačią, buvo taip apėmusi, kad mylėjo netik aukščiausiu savo vėlės pajautimu, bet visu kunu buvo persiėmęs tuomi jausmu.

Bet laimė neilgai....

Pas Palionę atsilankė Stepas ir, tuojaus, viena, antrą ir trečią šotį alaus.... Tas elementas viską perkeič

Waterbury, Conn., 5 kp., V. 2.0
Leščinskas su apdarais 2.0
Sheboygan, Wis., 63 kp., per P. Aleksyną 6.0
Estevan Lask, Canada, pav. 6
Anusas Maciulis 6
Chicago, Ill., už parduotas knygas T. M. D., per A. Olševskį 11.2
Muncie, Ind., pav., J. J. Norvaisis 2.0
Crystal Falls, Mich., pav., V. Vaitulionis 1.2
Newark, N. J., V. Pranio, per V. Ambrozevičių 6
Newark, N. J., 41 kp., per V. Ambrozevičių 1.8
Estevan Lask, Canada, pav., už 1910, A. Maciulis 6
Brookton, Mass., 85 kp., per J. Vaičiūną 4
Elizabeth, N. J., J. Bujaučkas Valparaiso, Ind., 13 kp., per S. Safranauską 12.3
Brooklyn, N. Y., 3 kp., per K. Čiuberkį 2.10
Cleveland, O., 47 kp., per G. Brazaitį 20.20
Cleveland O., apdarams V. Kudirkos raštų 14.38
Des Moines, Iowa, 98 kp., per J. Lapėną 7.20
Kensington, Ill., 113 kp., per P. Macikevičių 9.60
Kensington, Ill., apdarams V. Kudirkos raštų 84
Lawrence, Mass., 7 kp., per A. Ramanauską 4.20
Spiri Lake, Idaho, 3 pav., per P. Vosylį 2.40
Spiri Lake, Idaho, auka T. M. D. 1.10
Waterbury, Conn., 5 kp., per V. A. Greičių 60
Durey, Pa., apdarams V. Kudirkos raštų, per K. Kulboką 84
Chicago, Ill., 114 kp., per V. A. Greičių 10.80
Chicago, Ill., 22 kp., per A. Šliakį 4.20
Chicago, Ill., apdarams V. Kudirkos raštų 2.52
Montreal, Canada, 38 kp., per K. Juškevičių 1.50
Elizabeth, N. J., 51 kp., per K. Latveną 1.80
Union City, Conn., 2 kp., per J. A. Sumskį 6.00
Union City, Conn., apdarams V. Kudirkos raštų 84
Brihton, Mass., pav., J. P. Mockevičius 60
Herrin, Ill., 115 kp., per M. Rockų 3.60
V. New Brighton, N.Y., pav., J. L. Augaitis 1.20
Chicago, Ill., 22 kp., per A. Šliakį 11.40
Chicago, Ill., apdarams V. Kudirkos raštų 84
Kensington, Ill., 113 kp., per P. Maciukevičių 6.00
Kensington, Ill., apdarams V. Kudirkos raštų 84
Waterbury Conn., 5 kp., V. Malinauskas 60

viso labu pribuvo nuo 1 d. vasario iki 25 d. balandžio 1910 metų \$557.17.

ISMOKĖTA TĖV. MYL. DRAUGIJOS REIKALUOSE.

Už expresą persiuntime čarterių V. A. Greičių 90
Otto von Mauderodei, Tilžėj už spaudą 3000 markių 717.75
Gabriui, Paryžių, reikale V. Kudirkos raštų 100.00
Juntimas pinigų ir smulkus išdavimai izdininko 2.50.

viso labu išmokėta nuo 1 d. vasario iki 25 d. gegužio \$820.15.
nuo izde iki vasario, žiurėk "Lietuvos" N. 12, pagarsinta \$2236.64.
Pribuvo nuo 1 d. vasario iki 25 d. balandžio 557.17.

visų pribuvimų iki 25 d. balandžio \$2793.81.
išmokėta nuo 1 d. vasario iki 25 d. balandžio, T. M. D. reikalauose 820.15.

pasilieka izde iki 25 d. balandžio, 1910 metų. \$1073.66.
T. J. Povaiška, izdininkas T.M.D.

UŽSIMOKĖJO.

Scranton, Pa., 95 kuopa: M. J. Bujaučkas, J. Tiakorius, abudu už 1910 m., o J. Bielevičius už 1909 ir 1910 m.
Gardner, Mass., pav., P. J. Maciavičius už 1909 ir 1910 m.
Waterbury, Conn., 5 kp., K. Čiuberkis už 1909 ir 1910 m.
Detroit Mich., 68 kp.: I. B.

[illegible]

Jūs rezpēri burnā. Prasīdies
 izvēlēties kiti žmonēs tuojas ki-
 si uz jojusio žmogaus, norēda-
 ji pamokinti. Muštyņēse da-
 ravo daugiāusai lietsargai ir tie
 mazai nukentējo, teigpi nuku-
 ņo, veliava ir maršalkos lazda, ku-
 s galva nutrukus nusiristo j ša-
 Jojikas iis tarpo apspitusių iis-
 kšes nusinesdino j netoliama krau-
 rēle ir ten uzistūmē. Jj vijesi
 rēdami jji iis ten iisgauti iislanžē
 tuvutēs duris. Tada savininkas
 rēges pradejo šaudyti. Ant šu-
 balso atbēgo policija, bet uz-
 lēlējams spējus prasīsalinti nie-
 nebuvo arestetuots. Krautuvī-
 kas uz duris norējo draugi-
 duoti teisman, bet gavēs atlygi-
 gā nusiiraminio.

Praciātā nedēliā, 29 d. gegužio
 iisgajoje buvo nepaprastai daug
 uvišķu pikniku. Buvo 5 pik-
 niki, vienas balius ir koncerts.
 Pirmieņikā buvo: Liousybēs Dr-jos,
 S. S. A. 137 kp., Liet. Sunj
 karuso Dr-jos, Sv. Jurgio B.
 Dr-jos ir Apvietmo Broliu Dr-
 Teigpi buvo ir latvīu piknikas.

Pateikcijas atsakymai.

P. A. D. E. Aprašymas vysku-
 atsīlankymo jau tilpo "Lietu-
 ". Teisybē, patīpēs aprašymas
 kšos dvasio, bet visgi aprašytas
 patis atsītkimas ir sulygintas
 Tamstos korespondencija, mato-
 kad patīpēs aprašymas gana
 iingās. Todēl antro to paties
 itikimo galptinti negalima. Butų
 du gylbai baršiuose.

APGARŠINIMAI.

DRAUGISKAS LAISKAS.

u didžiausiu malonumu turiu
 istai pranešti, jog aš vėl pra-
 jausties labai gerai. Aš tu-
 didelius vidurių nesveiku-
 per gana ilgą laiką, išrodė
 visai bereikalingai ėjau pas-
 tarus ir gėriau gyduolės ir be-
 nustojau viltį išgyti. Ant ga-
 draugas nurodė man vartoti Tri-
 o Amerikonišką Kartaus Vyno
 Elixirą. Turinį prisipažinti,
 ši gyduolė mane pataisė tuo-
 , kaip tik ją pradėjau vartoti
 abar vėl jautiuosi stipri ir svei-
 r todėl noriu patarti ir kitiems,
 iantiems skilvio nesveikumus,
 vartotų Trinerio Amerikonišką
 Sutherland Vyno Elixirą. P-LE Fran-
 Sutherland, kamps 4-tos ir
 sust gatvės, So. Bethlehem, Pa.
 mane išrodo ypatingai, kodėl pa-
 Sutherland šias paskutines gy-
 lėnes pradėjo vartoti tei vėlai
 besigydydama tiek išsikaustę
 rikentė, kuomet su toms gy-
 lėms galėjo išsigydyti pradžio-
 savo ligos. Patariame kiekvie-
 nesitrukdyti su gydymu
 ņo, kraujo ir nervų ligų be-
 dant su nežinomoms gyduo-
 , bet tuojaus vartoti Trine-
 o Amerikonišką Kartaus Vyno
 Elixirą. Jos Triner, 1333-1339
 Ashland Ave., Chicago, Ill.

Draugysčių reikalai.

Lietuvių Ratelio Skaitykla

3149 So. Wabash St.
 Buvę atdara:
 1. kvietais nuo 7 iki 9 val. vakara.
 2. mergalos nuo 7 iki 9 val. vakara.
 3. motomis nuo 7 iki 9 val. vakara.
 4. dailomis nuo 3 iki 6 po pietų.
 Skaityklos Uždėtai.

LIETUVIŲ DRAUGIJŲ ATYDAI.

iisvėlyna naujai susitvėrinę Drau-
 tūrį daug darbo su sutulysmu
 ņo. Draugijų konfektai yra kvie-
 i. kad atsīkaukt j "Lietuvos"
 iste, o mes parkeliaujantiems
 nese Konstitucij "sampeiliu".
 iisvėlyna naujai susitvėrinę Drau-
 tūrį daug darbo su sutulysmu
 ņo. Draugijų konfektai yra kvie-
 i. kad atsīkaukt j "Lietuvos"
 iste, o mes parkeliaujantiems
 nese Konstitucij "sampeiliu".
 iisvėlyna naujai susitvėrinę Drau-
 tūrį daug darbo su sutulysmu
 ņo. Draugijų konfektai yra kvie-
 i. kad atsīkaukt j "Lietuvos"
 iste, o mes parkeliaujantiems
 nese Konstitucij "sampeiliu".

PIRKNIKAS

iisvėlyna naujai susitvėrinę Drau-
 tūrį daug darbo su sutulysmu
 ņo. Draugijų konfektai yra kvie-
 i. kad atsīkaukt j "Lietuvos"
 iste, o mes parkeliaujantiems
 nese Konstitucij "sampeiliu".

DOLEINIS BAIJUS.

iisvėlyna naujai susitvėrinę Drau-
 tūrį daug darbo su sutulysmu
 ņo. Draugijų konfektai yra kvie-
 i. kad atsīkaukt j "Lietuvos"
 iste, o mes parkeliaujantiems
 nese Konstitucij "sampeiliu".

Pajieškojimai.

Pajieškaus darbo už pimirančią bu-
dintą, ar telp prie kokio biznio. Es-
ta geras išsilavinęs ir turin palū-
pinimus. Mėgdinti atsiųskiti:
Aug. Kvetis
600 Union st., Chicago, Ill.

Pajieškaus savo vyro Juozapo Luk-
šos, paeina iš Kauno gub., Panevėžio
Klaipėdos par., Gitaucio sodos;
turi metalo kalp prasišalimo nuo
sėdos į Brooklyną, N. Y. Turin pa-
labai svarbų reikalą. Mėgdinti atsi-
ųskiti, arba kas šitą apie jį praneš-
tina adresu:
Mrs. P. Lukas
7 So. Figure St., Los Angeles, Cal.

Pajieškaus Zeplos Lipkaitės; pa-
eina iš Kauno gub., Šilainių par.,
Rūdnų par., Rastavos sod.; 4 metal
pav. Ameriko; girdėjau gyvena apie
West Neck, N. Y. Jį pati ar kas
tas malonės duoti žinia adresu:
Jos Stipuras
Congress St., Rumford, Me.

Pajieškaus savo sunaus Stanislovo
rubuto; pirmaus gyvena Newark, N.
apie keturias metus. Jis paeina iš
Anglijos par., Raseinių pav.; turi la-
bi svarbų reikalą. Malonėsite atsi-
ųskiti adresu:
George Norbut
220 Halsted St., W. Pullman, Ill.

Pajieškaus savo gimnaziok Miko-
lašino. Jis pats ar kas kitas ma-
nės duoti žinia adresu:
Don. Stasinas
General Delivery, Philadelphia, Pa.

Pajieškaus A. Lakicko; Suvalkų gub.,
Napilės pav., Kvietiklo gm., Pata-
šės kaimo; teipgi mano moteries d-
s iš Mankavilės, Suvalkų gub., Se-
polės par., Igliaukos par., Sakalės
kaimo. Girdėjau gyvena Brookly-
n, N. Y. Turin labai svarbų reikalą.
Jis pats ar kas kitas malonės duoti
žinia adresu:
V. Kavallauskas
131 St. P., Tacoma, Wash.

Pajieškaus brolių Juozapo, Vincento
Jono ir eseries Marjono Grima-
to; visi iš Kauno gub., Kelmiės mie-
lio. Mėgdinti atsiųskiti, Mano ad-
resas:
Frank Gremil
Necanicum, Ore.

Pajieškaus savo pusbrolio Felikso
sodos; paeina iš Kauno gub., Biau-
sų pav., Lygumų vol., Stačinių so-
dos. Pirmaus gyvena Lackport,
H. Turin svarbų reikalą. Jis
ar kas kitas malonės duoti žinia
 adresu:
John Katilo
216, Superior, Wis.

Pajieškaus savo brolių Aleksandra
Kauškaus; paeina iš Kauno gub.,
Šilainių par., Skaudvilės par., Gir-
kės kaimo; 20 metų kalp Ameri-
ko; gyvena Chicago. Jis pats ar
kitas malonės duoti žinia adresu:
Marjona Vozhinaitė
8 Parrish Av., Indiana Harbor, Ind.

Pajieškaus savo brolio Jokubo Go-
rnickio; paeina iš Nevadaingudo
gm., Telsių par., Kauno gub.;
60 metų amžiaus, našlys; 8 me-
kalp Ameriko; ligai gyvena apie
New York. Noriu jį surasti ir pa-
tinti svarbų dalyką apie jo už-
tvoje. Jis pats ar kas kitas ma-
nės duoti žinia adresu:
Aleksandras Ivanauskis
— 137 St., Indiana Harbor, Ind.

Pajieškaus savo brolių Pranciškaus
Kazimiero Pšielgauskių ir Juozapo
Kazimiero Pšielgauskių, paeina iš Kauno gub.,
Vilčių par., Vėkėnų par., Dargių
kaimo. Teipgi pajieškaus savo brolio
Pranciškaus Pšielgausko. Turin svar-
bų reikalą. Jis pats ar kas kitas
onės duoti žinia adresu:
Petronėlė Pšielgauskutė
Joiner St., Rochester, N. Y.

Pajieškaus savo dėdės Vincento Pe-
nino; Kauno gub., Tilsų par., Sė-
vol., Rubikų sodos; gyvena Bosto-
ne. Teipgi pajieškaus savo dėdės An-
tonio Tiesino, Kauno gub., Tilsų
par., Sėdos vol., Dacių sodos. Teipgi
eškaus savo merginos Antaninos
kaukietės, Kauno gub., Telsių par.,
arbinų sodos. Turbut gyvena
oklyne. Jis pats ar kas kitas
onės duoti žinia adresu:
Zigmantas Perimipas
Water St., Schenectady, N. Y.

Pajieškaus savo brolių Stanislovo
Jūnį ir Barbora. Atsiųskiti šiuo-
siu adresu:
Antanas Audinis
Auburn Ave., Chicago, Ill.

Pajieškaus apsiėdimui merginos,
18 metų iki 25 metų amumo.
Esmaio darbininkas, mylintis moku-
rų skatymus, 26 metų amžiaus.
Antina bute tokią pat moterį rasti.
Mėgdinti atsiųskiti, Mano ad-
resas Aleksandras Zoole
The Yellison House, Stockton
Springs, Me.

Ant Pardavimo.

Pardavimus salinas lietuvių ir len-
gavęntoje vietoje, už prielama
prie. Parsidoda dėl savininko iš-
davimo į Lietuvą. Biznis geroje
vietoje, nes aplinkui randasi daug ie-
kinto. Priešdėkote artiaus antraš-
tą:
Frank Kontėis
Archer Ave., Chicago, Ill.

Pardavimus pūkus salinas, para-
ne vietoje, biznis nuo seniai išdir-
vyje laisnia, pardavoda už prie-
ką kaina. Priešdėstis pardavimo -
s bišis.
B. Brusas
So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Pardavimus būcėnė ir groscėnė,
visų apgyventoje vietoje, bitnis iš-
geriai, kasdien pardavoda produk-
tų 40 dol. iki 75 dol. vertis, o su-
mėnis, daug daugiaus. Atsiųskite
pašto: 1705 So. Canal St., Chicago,

Pardavimus. Kaupinius nūnas ant
Av. ir 14th St. ant viduj loty,
arnė ir aptieka, iš gyvenamaj
familij. Būtna randos \$120.
Būtna nori išvaizdų į Seną
ir todėl parduoda šį namą.
Šaukute ant šio adreso: 4845 W.
st., Grant Works, Ill.

Pardavoda groscėnė ir būcėnė,
nais, Conn. lietuvių ir lenkai-
sų gyventojų vietoje. Biznis 483 Main
Pardavimas pardavima — nemoka
visų kalbų. Atsiųskite antraš-
tą: Pickettville, 20 Bridge St., Ansonia,

DR. J. M. BRUNDZA
DENTIST
OFISAS—Kampos 31 ir So. Halsted gat.
(Byvenimas virš aptiekos.) ☒ CHICAGO, ILL.

